

II Krajowa Konferencja PZPR zakończyła obrady

Tworzenie Polski lepszego jutra zależy od ofiarnego wysiłku wszystkich ludzi pracy

Przyjęcie trzech rezolucji X plenarne posiedzenie KC PZPR Wystąpienie premiera Piotra Jaroszewicza

WARSZAWA (PAP) — Dla dalszego rozwoju socjalistycznej Polski, w imię pomyślnej przyszłości każdego z Polaków — ta myśl przewodnia przyswiecała II Krajowej Konferencji PZPR, która 10 bm. zakończyła w Warszawie dwudniowe obrady. Towarzyszyli tym obradom myśli i uczucia klasy robotniczej, całego naszego społeczeństwa, nadawały im ton, określały ich najgłębszy sens.

W drugim dniu obrad, po zakończeniu dyskusji nad wygłoszonym przez EDWARDA GIERKA referatem Biura Politycznego KC, delegaci jednomyślnie przyjęli trzy rezolucje II Krajowej Konferencji PZPR:

W sprawie dotychczasowych wyników i aktualnych zadań partii w realizacji Uchwał VII Zjazdu PZPR;

W sprawie wyników prac partyjno-rządowych zespołów problemowych, powołanych przez IV Plenum KC PZPR;

W sprawie wyborów do rad narodowych stopnia podstawowego.

W toku obrad II Konferencji zebrało się X Plenum KC PZPR, które zatwierdziło rezolucje Konferencji.

Przemówienie końcowe wygłosił I sekretarz KC PZPR — EDWARD GIERKA.

dyr. LO w Zakopanem; Stanisław Stawicki — robotnik przeładunkowy na stacji PKP w Małaszewiczach, woj. białostockie; Henryk Kordón — członek Egzekutywu KW, I sekretarz KM w Gorzowie Wlkp.; Eugeniusz Białe — członek KC, formierz, brzdądzista w Zakładach Mechanicznych „Zamech” w Elblągu; Edmund Turski — członek Egzekutywu KG, nauczelnik gminy Mokro, woj. sieradzki; Władysław Kruk — I sekretarz KW w Lublinie; Józef Zawada — członek KC, górnik w kopalni miedzi „Polkowice”, woj. legnickie; Jerzy Karczmarski — członek Egzekutywu KW, I sekretarz KM w Ostrołęce; Józef Barcecki — członek KC, redaktor naczelny „Trybuny Ludu”; Mieczysław Furmanek — członek KW w Zamościu, rolnik ze wsi Teodorówka, gm. Frampol; Włodzimierz Lejczak — członek Centralnej Komisji Rewizyjnej, minister Górniczy; Jan Zdrojewski — I sekretarz KG w Smolnie, woj. śląskie; Stanisław Drozdowski — członek Centralnej Komisji Rewizyjnej, dyrektor kopalni węgla brunatnego w Bełchatowie, woj. łódzkie; Jan Jankowski — członek Egzekutywu KW, I sekretarz KM w Pile; Zbigniew Michałek — członek Egzeku-

Fragment sali obrad

Rytm odmierzany pracą

Atmosfera wysokiej aktywności politycznej i społecznej towarzyszyła w trakcie doniosłych obrad II Krajowej Konferencji Partyjnej, pracy robotników, rolników, nauczycieli, inżynierów — we wszystkich środowiskach. Powszechne zainteresowanie społeczeństwa przebiegiem dyskusji i uchwałami przyjętymi na Konferencji idzie w parze z sumiennym wykonywaniem swoich obowiązków na każdym stanowisku pracy, podejmowaniem zobowiązań produkcyjnych, inicjatyw i czynów społecznych.

Nie sposób odnotować wszystkich meldunków napływających masowo z zakładów pracy, miast, gmin i wsi w trzech naszych województwach. Są one przekonującym dowodem poparcia i utożsamiania się pragnień i ambicji społeczeństwa z programem rozwoju kraju, wytyczonym przez naszą partię.

Podobne uroczystości miały miejsce również w Okręgowym Przedsiębiorstwie Przemysłu Mięsnego, gdzie legitymacje kandydackie PZPR otrzymało 18 osób, w Białostockim Fabrykach Mebli, gdzie do organizacji zakładowej PZPR przyjęło 14 kandydatów oraz w Białostockim Przedsiębiorstwie Budownictwa Przemysłu Lekkiego, gdzie wręczono 22 legitymacje PZPR, w tym 8 kandydatów.

W dniach obrad Konferencji kilkadziesiąt osób szczególnie rolników, zgłosiło chęć wstąpienia do partii.

Ciąg dalszy na str. 2

Zaufanie i poparcie narodu siłą partii

Przemówienie końcowe I sekretarza KC PZPR — E. Gierka

SZANOWNI TOWARZYSZE DELEGACII!

Obrady II Krajowej Konferencji Partyjnej dobiegają końca. W imieniu Komitetu Centralnego dziękuję wam za aktywny udział w pracach Konferencji. Dziękuję wszystkim gościom, działaczom sojuszników stronnictwa i bezpartyjnym obywatelom, którzy uczestniczyli w naszych obradach. W toku pracowniczych obrad podsumowaliśmy dorobek minionych dwu lat, nakreśliliśmy zamierzenia na okres dzielący nas od VIII Zjazdu.

Partia nasza przyszła na swoją drugą Konferencję z poważnymi osiągnięciami. Zabierając głos z tej tribuny, przedstawiciele organizacji partyjnych wielkich zakładów przemysłowych, miast i gmin, środowisk naukowych i twórczych z poczuciem satysfakcji mówili o budujących wynikach wysiłku swojego i swoich współtowarzyszy, wszystkich ludzi pracy naszego kraju.

Myśli i oczekiwania klasy robotniczej, całej pracującej Polski towarzyszyły naszym obradom, nadawały im ton, określały ich najgłębszy sens. Do Konferencji naszej napłynęło tysiące listów i depeš z pozdrowieniami i życzeniami, meldunków o wykonaniu zadań produkcyjnych. Dziękuję wszystkim ludziom pracy za codzienny, rzetelny trud, za patriotyczną obojętność o sprawy Ojczyzny, za pomnażanie wspólnego dobroku. Chciałbym w imieniu nas wszystkich jeszcze raz serdecznie podziękować członkom Lubelskiego Zagłębia Węglowego. Przeglądaliśmy z nimi radość historycznego momentu — wydobywania węgla z

pierwszego głębinowego szybu. Dziękuję budowniczym i szalownikom „Katowice” i Huty Miedzi „Głogów II”, którzy meldowali Konferencji o zakończeniu kolejnych etapów budowy.

Zaufanie i poparcie narodu to najcenniejsze, dobro naszej partii, główne źródło jej siły, niezawodna busola jej całej polityki, wszystkich poczynań. Zaufania tego nasza partia nigdy nie zawiedzie.

Myślę, iż mamy prawo stwierdzić, że przyjęty na VII Zjeździe program społeczno-gospodarczego rozwoju kraju II Krajowa Konferencja Partyjna wzbogaciła o cenne doświadczenia i propozycje, o nowe, wynikające ze zmienionych warunków, wnioski służące pełnej realizacji tego programu. Pragnę wam za to, towarzysze delegaci, serdecznie podziękować.

Chciałbym również w imieniu Komitetu Centralnego, jego Biura Politycznego i Sekretariatu podziękować za pozytywną ocenę naszej działalności, za jednomyślnie poparcie dla treści referatu, który przedstawiłem. Nasze obrady cechowała jednomyślność w podstawowych sprawach kraju i partii. Jedność dążeń i poglądów charakteryzuje całą naszą, liczącą ponad 2 miliony 700 tysięcy członków partię i nasz wielkość polskiego społeczeństwa. To spełnienie w dążeniu do dźwignicy wzrostu naszej ojczyzny stanowi potężną siłę sprawczą postępu. Dla Komitetu Centralnego, dla Biura Politycznego, dla naczelnych władz państwowych jest ono najdroższym potwier-

dzieniem skuteczności naszego działania. Dlatego tak jak dotąd będziemy czynić wszystko, by umocnić i zwiastować naszej partii i jednemu naszemu narodowi.

Konferencja potwierdziła pozytywną ocenę dotychczasowej realizacji uchwał VII Zjazdu. Oznacza to, że droga, po której idziemy, jest słuszną. W ostatnich dwu latach nastąpiła dalsza poprawa warunków życia i pracy społeczeństwa, zwiększył się wydajność potencjału gospodarczego i wzrostu międzynarodowa pozycja Polski. Ale rozwój ma swoje prawa i każdy kolejny dzień niesie ze sobą nowe potrzeby, nowe problemy. Odrabianie wieloletnich zadani nie jest rzeczą łatwą. Wiemy, jak dużo jeszcze jest do zrobienia. Mamy pełną świadomość rosnących szybko potrzeb, także trudności i kłopotów, jakie nierzadko jeszcze polskich rodzin. Dlatego tak konsekwentnie i uporczywie stawiamy na porządku dnia sprawy budownictwa mieszkaniowego, zaopatrzenia rynku, rolnictwa i gospodarki żywnościowej. Wszystkie te problemy widzimy nie tylko w kontekście dnia dzisiejszego, lecz rozwiązujemy je na jak najtrwalszej bazie ekonomicznej, budując solidne fundamenty pod przyszłość kraju. Słowa — choćby najpiękniejsze — niewiele znaczą, jeśli w ślad za nimi nie idą czyny. Przewyższenie napięć i pokonywanie przeszkód wymaga niekiedy podejmowania trudnych decyzji, powszechnego zaangażowania, myślenia o dniu jutrzejszym, a przede wszystkim wymaga wspólnego, skutecznego działania.

W centrum uwagi naszej partii winny znajdować się zawsze problemy nierzadko klasy robotniczej, lu-

WARTY DOBREJ ROBOTY

Zespoły zakładów przemysłowych Białostockich Zakładów Przemysłu Bawełnianego wyrażają w jak najlepszym wykonaniu bieżących zadań, dodatkową produkcję, nowymi zobowiązaniami. W dziesiątkach fabryk zaciągnięto warty produkcyjne oraz warty dobrej roboty i wysokiej jakości.

Ponad 4.100 osób podjęło warty w Białostockich Zakładach Przemysłu Bawełnianego „Fasty”. Ich cel: wysoka jakość oraz dobre tempo produkcji. I to nie tylko w czasie obrad Konferencji, ale w ciągu całego roku, w którym kombinat obchodzi jubileusz 25-lecia działalności.

W Zakładach Naprawczych Taboru Kolejowego w Łapach zaciągnięto pięćdziesiąt wart produkcyjnych. Młodzież w Zakładach Odzieżowych „Biel-po” zobowiązała się m.in. pracować dodatkowo dwieście godzin. Uczestnicy 22 wart w Białostockich Zakładach Sklepek dadzą na rynek krajowy produkcję wartości 800 tys. zł i na eksport na sumę 200 tys. zł.

Trzydziestu wart dobrej roboty zaciągnięto w Cukrowni „Lapy” i piętnastu w Zakładach Stolarskich Budowlanych w Sokółce. Takich przykładów można podać znacznie więcej.

LEGITYMACJE PARTYJNE DLA NAJLEPSZYCH

Wczoraj, w drugim dniu obrad II Krajowej Konferencji PZPR, w Białymstoku odbywały się uroczyste wręczenia legitymacji kandydackich i członkowskich PZPR. W sali konferencyjnej KW PZPR dokumenty ideowe przynależności do partii otrzymało 70 osób: pracowników różnych zakładów, przede wszystkim ludzi młodzi, członkowie ZSMP, instruktorzy ZHP, 40 legitymacji kandydackich i 30 członkowskich wręczyli: sekretarz KW PZPR — Halina Piotrowska-Olczak i sekretarz KM PZPR — Tadeusz Wnorowski, Tadeusz Matulek i Zbigniew Kamionowski.

Tow. Piotrowska-Olczak zabierając głos pogratulowała nowym członkom i kandydatom partii podjęcia doniosłej decyzji życiowej, życzyła satysfakcji z pracy zawodowej i społecznej.

Problem cypryjski bliski rozwiązania?

ANKARA — Sekretarz generalny ONZ Kurt Waldheim oświadczył, że w toku rozmów z Turcją zapoczątkowały „nową fazę” w rozwiązywaniu kwestii cypryjskiej. Waldheim stwierdził, że w stosunkach między Turcją a Grecją nie ma już żadnych przeszkód, będących przedmiotem wzajemnego zainteresowania.

Konflikt

Wietnam — Kambodża

PARYŻ — Agencja AFP informuje, powołując się na specjalistów z dziedziny polityki dyplomatycznej, że starcia na granicy Wietnamu i Kambodży praktycznie ustały, informacje te potwierdziła strona wietnamska. Przedstawiciel wietnamskich oświadczył dziennikarzom AFP, że Wietnam nie ma zamiaru zajmować stolicy Kambodży Phnom Penh lub jakiegokolwiek prowincji tego kraju i powołał na odpowiedź kroki jedynie w celu ochrony własnych granic.

Nowe osiedla izraelskie nad Jordanem

ŁONDYN — Izrael zamierza budować dalsze osiedla na okupowanych ziemiach arabskich. Według doniesień z Jeruzolimu, Komitet Knesetu zatwierdził we wtorek budowę czterech takich osiedli na zachodnim brzegu Jordanu.

Dziś sesja OK FJN

WARSZAWA (PAP) — 11 bm. w Warszawie rozpoczyna obrady plenarna sesja Ogólnopolskiego Komitetu Frontu Jedności Narodu, której głównym tematem są wybory do rad narodowych stopnia podstawowego — miast, dzielnic, i gmin. Przyjęta zostanie na niej deklaracja wyborcza Frontu Jedności Narodu.

Sesja odbywa się po II Krajowej Konferencji PZPR, która określiła warunki i zadania pełnego wykonania w okresie

Ciąg dalszy na str. 2

Przemówienie końcowe I sekretarza KC — E. Gierka

Ciąg dalszy ze str. 1

wa ta służnie znajdowała się w centrum uwagi naszej Konferencji. W dyskusji zgłoszone w tej sprawie szczególnie wiele wniosków i postulatów, Komitet Centralny dołożył starań, aby zostały one w miarę możliwości w pełni wykorzystane w praktyce. Chodzi o to, by doskonałe nadal system kierowania i zarządzania, uruchomić istniejące wszędzie, w każdej dziedzinie gospodarki, w każdym zakładzie przemysłowym, czy gospodarstwie rolnym, w każdej instytucji możliwości poprawy efektywności gospodarowania. Chodzi o to, aby zdecydowanie podnieść jakość towarów i usług. Jest to niezbędne, aby podnieść jakość warunków życia. Stawiamy to zadanie przed wszystkimi członkami naszej partii, zwracamy się o wsparcie jego realizacji do członków sojuszników i stronnictw i bezpartyjnych ludzi pracy, zwracamy się do każdego, komu leży na sercu rozwój Ojczyzny i pomyślność narodu.

Niewzruszonym fundamentem rozwoju Polski Ludowej jest przyjaźń, sojusz i współpraca ze Związkiem Radzieckim i całą wspólnotą państw socjalistycznych.

Polska nadal wnosć będzie odpowiadającą swym możliwościom wkład w realizację jednolitej, pokojowej polityki państw socjalistycznych.

TOWARZYSKI I TOWARZYSZE!

Komitet Centralny na X posiedzeniu zatwierdził rezolucję i dokumenty Konferencji. Będą one wytyczały kierunki działania naszej partii w okresie działającym nas od VIII Zjazdu. Podkreślaliśmy, towarzysze, niejednokrotnie, że czekają nas zadania ambitne i niełatwe. Przebieg naszej Konferencji daje podstawy do głębokiego przekonania, że wykonamy je pomyślnie.

Partia nasza ma liczny, wypróbowany i dumni aktywni. Ludzi, którzy nie dzielą czasu na przemęczony dla kraju i przemęczony dla siebie, którzy służą sprawie całym swoim sercem, rozumem, całym swoim życiem. Z trybuny II Krajowej Konferencji Partijnej zwracam się do wszystkich aktywistów i działaczy naszej partii — zwracam się do wszystkich komunistów. Dziękuję wam, drodzy towarzysze, za wasz codzienny trud, za waszą ofiarność, wysiłek i zaangażowanie. Liczymy na was nadal i wiemy, że jak zawsze nie zawiedziecie.

TOWARZYSZE DELEGACJI

Pozwólcie, że w imieniu wszystkich uczestników Konferencji podziękuję dziennikarzom prasy, radia i telewizji za rzetelne informowanie społeczeństwa o przebiegu i wynikach Konferencji.

Chciałbym również serdecznie podziękować obsłudze technicznej i wszystkim tym towarzyszom, których praca przyczyniła się do sprawnego przebiegu obrad Konferencji.

Konferencja wypełniła swoje zadania. Omówiliśmy aktualne problemy kraju i partii, przyjęliśmy dokumenty wytyczające główne kierunki działania w pracy partijnej i państwowej, w polityce międzynarodowej. W dorobku Konferencji zawiera się program, z którym nasza partia pójdzie do wyborów do rad narodowych szczebla podstawowego. Będziemy proponować, by stał się on platformą wyborczą Frontu Jedności Narodu. Program ten jest jasny, konkretny i uczciwy jak cel, który nam przyswieca. W jego realizacji jest miejsce dla każdego patrioty.

Zwracam się z tego miejsca do milionów robotników i chłopów, do ludzi nauki, techniki i kultury, do działaczy państwowych i społecznych, do młodzieży i kobiet polskich.

DRODZY RODACY!

Idziemy niezłomną drogą, którą zapoczątkował przed siedmiu laty decyzją VII i VIII Plenum Komitetu Centralnego i która została potwierdzona przez uchwały VII i VIII Zjazdu partii. Dokonaliśmy przeobrażenia naszego kraju na niespotykaną w przeszłości skalę, podjęliśmy dzieło na miarę historyczną. Kontynuacja tego dzieła, sprośnięcie powszechnym potrzebom, oczekiwaniom i nadzie-

jom wymaga jeszcze ogromnego wysiłku. Zadania najbliższych trzech lat wymagać będą konsekwentnego działania władz i społeczeństwa, wytrwałości i dyscypliny, inicjatywy i zaangażowania nas wszystkich. Niech zawsze i wszędzie towarzyszy nam poczucie odpowiedzialności za Ojczyznę, przekonanie, że pracując dla kraju pracujemy dla siebie. Od nas samych, od naszej codziennej pracy zależy pomyślność całego narodu.

W imieniu II Krajowej Konferencji zwracam się do wszystkich członków naszej partii.

DROGIE TOWARZYSKI I TOWARZYSZE!

Na nas spoczywa szczególna odpowiedzialność. Naszym najwyższym prawem i przywilejem jest dawać przykład w pracy dla kraju. Przewodząc w wykonywaniu zadań produkcyjnych i w aktywności społecznej, w krzewieniu postępu i zwalczaniu nieprawości. Urzeczywistniając socjalistyczne zasady i normy postępowania w każdym miejscu i w każdej sytuacji. Uczymy się wspólnie wszystko, aby umacniać jedność Polaków w realizacji programu VII Zjazdu, programu rozwoju socjalistycznej Ojczyzny.

Ogłaszam obrady II Krajowej Konferencji Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej za zamkniętą.

Ciąg dalszy ze str. 1

Po zakończeniu dyskusji Edward Gierka poinformował, że zabrało w niej głos ogółem 69 mówców. Wśród nich przemawiali przedstawiciele wszystkich organizacji wojewódzkich, czołowych oddziałów klasy robotniczej, a także rolnicy, pracownicy rolnictwa, ludzie nauki, twórcy kultury, nauczyciele, działacze państwowi, gospodarze i społeczni. W dyskusji — powiedział I sekretarz KC PZPR — znalazła więc wyraz opinia całej naszej partii.

Do sekretariatu Konferencji wpłynęły zgłoszenia do dyskusji od 513 delegatów. Przewodniczący obrad poprosił tych wszystkich, którzy nie zdążyli wypowiedzieć się na sali obrad, o przekazanie tekstów wystąpień do protokołu Konferencji. Pragnę was zapewnić, że wszystkie zgłoszenia — powiedział E. Gierka — że zawarte w waszych tekstach myśli, oceny i wnioski zostaną wnikliwie rozpatrzone przez Sekretariat KC PZPR i przez Biuro Polityczne. Będziemy starali się wykorzystać je w praktyce naszej działalności partijnej i państwowej. Chcielibyśmy potraktować wszystkie wnioski, jakie zawarte są w tych materiałach, jako cenną część dorobku II Krajowej Konferencji Partijnej.

W kolejnym punkcie porządku obrad głos zabrał przewodniczący Komisji Rezolucji i Wniosków — Zdzisław Grudziński, członek Biura Politycznego KC, I sekretarz KW w Katowicach. Przedstawił on Konferencji projekt 8 rezolucji:

● w sprawie dotychczasowych wyników i aktualnych

zadań partii w realizacji Uchwały VII Zjazdu PZPR;

● w sprawie wyników prac partyjno-rządowych zespołów problemowych powołanych przez IV Plenum KC;

● w sprawie wyborów do rad narodowych szczebla podstawowego.

Uczestnicy obrad w głosowaniu jednogłośnie przyjęli teksty rezolucji.

Nastąpiła przerwa w obradach, w czasie której zebrało się X Plenum KC PZPR.

Po wznowieniu obrad głos zabrał Edward Gierka, który poinformował, że X Plenum KC PZPR zatwierdziło uchwalone przez Konferencję rezolucje. Konferencja — powiedział E. Gierka — potwierdziła pozytywną ocenę dotychczasowej realizacji Uchwały VII Zjazdu PZPR; oznacza to, że droga po której idziemy jest słuszna.

Rozległy się okrzyki na cześć PZPR i jej Komitetu Centralnego; owacyjnie podchwyciła ją cała sala.

Obrady II Krajowej Konferencji Partijnej zakończyły się odpowiadaniem Międzynarodówki.

Cenne meldunki

produkcyjne z Huty „Katowice” i „Głogowa II”

Jedną z przerw w obradach II Krajowej Konferencji PZPR wypełniło spotkanie I sekretarza KC PZPR — Edwarda Gierka z przedstawicielami wieloletnich załóg Huty „Katowice” i „Głogowa II”.

Była to przede wszystkim kaza do bezpośredniego zwołania kierownictwa partii — na ręce Edwarda Gierki — meldunku o wzorowym wykonaniu trudnych zadań produkcyjnych i budowlanych.

Hutnicy kombinatu metalurgicznego „Katowice” złożyli meldunek, że pięć nr 2 wyprodukował już od 30 grudnia ub. r. do 10 min. 30 tys. ton surowców, z których uzyskano 35 tys. ton stali. W imieniu hutników i budowlanych Huty „Katowice” meldunek ten, wraz z symbolicznym kęssem pierwszej partii surowców z pięć nr 2 złożył Józef Ryba.

W imieniu budowlanych i hutników „Głogowa II” o pomyślnym dokonaniu pierwszego spustu meldunek z pięć nr 2 wiesinowego zameldował elektryk Stanisław Wasiluk. Oznacza to rozpoczęcie produkcji miedzi według nowej w naszym hutnictwie i niezwykłej ekonomicznej technologii wytopu tego metalu. Wraz z meldunkiem wręczono I sekretarzowi KC PZPR sztabki miedzi z pierwszego spustu z pięć nr 2 wiesinowego w „Głogowie II”.

W bezpośrednim rozmowie z przedstawicielami załóg dwóch nowoczesnych gigantów przemysłowych Edward Gierka przekazał im serdeczne podziękowania, życzenia i podziękowania dla wszystkich ludzi dobrej roboty, którzy przyczynili się do wykonania ambitnych zadań. Budowlani i hutnicy „Katowice” i „Głogowa II” zapewnili kierownictwu partii, że tak jak dotychczas, tak i w przyszłości z honorami, pomyślnie wykonają nałożone im zadanie (PAP)

Rezolucja II Konferencji PZPR w sprawie dotychczasowych wyników i aktualnych zadań partii w realizacji Uchwały VII Zjazdu PZPR

II Krajowa Konferencja PZPR, w wyniku bogatej i wszechstronnej dyskusji stwierdza, że referat Biura Politycznego Komitetu Centralnego, wygłoszony przez I sekretarza KC tow. Edwarda Gierka zawiera prawidłową ocenę dotychczasowej realizacji Uchwały VII Zjazdu i określa zadania odpowiadające aktualnym potrzebom rozwoju społeczno-gospodarczego kraju oraz sprzyjające dalszemu umocnieniu partii. Konferencja uznaje referat za obowiązującą wytyczną dla działalności całej partii i organów państwowych oraz za podstawę platformy wyborczej w nadchodzących wyborach do rad narodowych szczebla podstawowego.

II Krajowa Konferencja PZPR stwierdza, że mimo wielu nie sprzyjających czynników zewnętrznych i wewnętrznych podstawowe zadania wytyczone przez VII Zjazd wykonywane są pomyślnie. Tempo rozwoju kraju jest wysokie, następuje systematyczna poprawa warunków życia narodu. Szczególnego podkreślenia wymaga realizacja założeń w dziedzinie budownictwa mieszkaniowego, wzrostu płac, rozszerzenia zakresu świadczeń państwa na rzecz obywateli. Nowe warunki mieszkaniowe i rozwój gospodarki narodowej, których rozwój bezpośrednio wpływa na poziom życia społeczeństwa. Temu celowi dobrze służy realizacja uchwał V, VI, VIII i IX Plenum Komitetu Centralnego.

II Krajowa Konferencja PZPR w całej rozciągłości aprobuje politykę zmierzającą do pełnej realizacji Uchwały VII Zjazdu w nowej, trudniejszej sytuacji i wyraża uznanie Komitetowi Centralnemu, jego Biuru Politycznemu i osobie I sekretarza KC tow. Edwarda Gierki za konsekwentne i twórcze działanie na rzecz dalszego rozwoju kraju, poprawy jakości pracy i warunków życia narodu, a także rządów Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej za podejmowanie działań realizacyjnych w tej dziedzinie.

Konferencja uważa, że podjęty manewr gospodarczy (reforma cenowa) wdrażać w życie, rozwijać działania dla podnoszenia efektywności gospodarowania, podbudować i rozszerzać inicjatywę ludzi pracy. Umocniać demokrację socjalistyczną. Na tych zadaniach należy koncentrować uwagę naczelnych organów władzy państwowej. W tym kierunku należy doskonaląc pracę radu oraz całej administracji państwowej i gospodarczej.

II Krajowa Konferencja Partijna stwierdza, że w okresie jaki upłynął od VII Zjazdu, pogłębiła się ideowa jedność naszej partii, umocniła się jej kierownicza rola w życiu społeczno-politycznym i gospodarczym, wzrosła jej szereg, zwiększyła się zdolność skutecznego działania. Partia zacieśniła swą więź z

klasą robotniczą, z wszystkimi ludźmi pracy z całym społeczeństwem. Pogłębiła się patriotyczna jedność naszego narodu wokół programu i polityki partii znajdującej wyraz w coraz lepszej i bardziej wydajnej pracy załóg robotniczych, rolników, inteligencji, w nowych osiągnięciach ludzi nauki i twórców kultury.

W oparciu o wspólne dążenia i cele, w pracy dla dobra Ojczyzny zespala się wszystkie siły społeczne wchodzące w skład Frontu Jedności Narodu. Zacieśnia się współdziałanie naszej partii ze Zjednoczonym Stronnictwem Ludowym i Stronnictwem Demokratycznym, w dzieło budowy socjalistycznej Polski coraz aktywniej uczestniczą bezpartyjni obywatele.

II Krajowa Konferencja Partijna wyraża podziękowanie i uznanie wszystkim ludziom pracy — partyjnym i bezpartyjnym, którzy nie szczędząc sił, ofiarnie i rzetelnie wykonują swoje zawodowe i obywatelskie powinności.

Nadrzędnym celem polityki partii jest dalsze podnoszenie poziomu życia ludzi pracy miast i wsi, wykonanie zadań wytyczonych przez VII Zjazd. II Krajowa Konferencja PZPR zwraca się do wszystkich członków partii, organizacji i instancji partyjnych, do członków bratnich stronnictw politycznych i bezpartyjnych, do załóg zakładów pracy, przedsiębiorstw, związków, instytucji i urzędów, do robotników, rolników i inteligencji, do młodzieży i kobiet — o wzmożenie wysiłków na rzecz pełnej realizacji programu VII Zjazdu.

Wielkie znaczenie przywiązujemy do poprawy zaopatrzenia rynku. Zwracamy się do robotników i techników, inżynierów i ekonomistów, o wykorzystanie wszystkich rezerw dla zwiększenia produkcji wyrobów odpowiadających rosnącej jakościowym i asortymentowym wymaganiom ludności. Chodzi zwłaszcza o rozwinięcie ponadplanowej produkcji towarów rynkowych z zastosowaniem surowców i materiałów oraz polepszenie zaopatrzenia kooperacyjnego dla rozwoju produkcji rynkowej i eksportowej. Duże możliwości zwiększenia i wzbogacenia dostaw na rynek tkwią w pełniejszym wykorzystaniu surowców lokalnych i wrotnych. Zwracamy się do terenowych organów administracji i jednostek gospodarczych, spółdzielczości pracy i rzemiosła o jak najlepsze spożytkowanie tych zasobów. Ważnym zadaniem pracowników handlu jest skuteczniejsze oddziaływanie na producentów w kierunku lepszego dostosowania produkcji do potrzeb klientów, podwyższenie sprawności i kultury obsługi, doskonalenie funkcjonowania sklepów i całej sieci sprzedaży. Wydatnego postępu należy dokonać w dziedzinie rozwoju usług.

Sprawą o pierwszoplanowym znaczeniu dla poprawy warunków życia społeczeństwa jest konsekwentna realizacja

długofalowego programu wyżywienia narodu. Zwracamy się do rolników o przyspieszenie wzrostu produkcji rolnej i lepsze wykorzystanie ziemi oraz innych środków produkcji. Szczególną wagę przywiązujemy do dalszego rozwoju hodowli. W tym celu niezbędne jest zwiększenie produkcji pasz i bardziej racjonalne wykorzystywanie zasobów paszowych. Duże znaczenie przywiązujemy do intensyfikacji przetwórstwa produktów rolnych, w celu uzyskania z nich produktów spożywczych o wysokiej jakości. W ubiegłym siedmiolecu stworzone zostały nowe, znacznie bardziej sprzyjające warunki do rozwoju produkcji we wszystkich sektorach rolnictwa. Należy nadal powiększać dostawy maszyn, nawozów i innych środków produkcji dla rolnictwa. Zwracamy się do pracowników przemysłu wytwórczych te środki o wykorzystanie wszelkich rezerw wzrostu produkcji i poprawy jakości.

Wielkie zadanie stawiamy przed załogami budowlanymi, o których przede wszystkim należy realizację priorytetowego celu jakim jest rozwój budownictwa mieszkaniowego. Zwracamy się do pracowników przedsiębiorstw budowlanych i biur projektowych o pełną realizację zadań ilościowych i jakościowych, o lepsze wykorzystanie materiałów i sprzętu, o większą funkcjonalność mieszkań i estetykę osiedli mieszkaniowych. W ostatecznym rachunku wasza praca zdecydowanie o tym, ile polskich rodzin poprawi swoje warunki mieszkaniowe. Należy przyspieszyć również realizację programu inwestycyjnego w dziedzinie ochrony zdrowia.

Realizacja zadań produkcyjnych w przemyśle, rolnictwie i budownictwie oraz sprawne funkcjonowanie gospodarki i życia społecznego wymagają dobrej pracy transportu i łączności. Zwracamy się do pracowników komunikacji, gospodarki morskiej i łączności o pełne wykorzystanie taboru i urządzeń transportowych oraz sieci komunikacyjnej, o stałe ulepszanie jakości pracy transportu i łączności.

Znacznie wzrosła i umocniła się gospodarka polska w świecie. Jest to trwały element strategii partii i ważny czynnik rozwoju kraju. Zwracamy się do wszystkich pracowników przemysłu i innych dziedzin gospodarki, do pracowników handlu zagranicznego o dalszy postęp w rozwoju produkcji eksportowej i eksportu. Niewątpliwie nasze go przemyśle oraz wysoki poziom kwalifikacji kadr stanowią o wielkich potencjalnych możliwościach zwiększenia udziału Polski w międzynarodowym podziale pracy.

Zadaniem powszechnym jest podwyższenie efektywności gospodarowania, dalsza poprawa jakości pracy. Zwracamy się do załóg robotniczych o kultywowanie i rozwijanie ruchu dobrej roboty, o rzetelne wykonywanie obowiązków na każdym stanowisku pracy, o

oszczędne gospodarowanie energią i paliwami, surowcami i materiałami. Zwracamy się do uczenników polskich i twórców techniki, do wynalazców i racjonalizatorów o jeszcze większy wkład w dzieło unowocześniania gospodarki, w podwyższanie jakości produkcji i jej użyteczności. Zwracamy się do organizatorów produkcji, ekonomistów, pracowników administracji gospodarczej o doskonałe planowanie i zarządzanie, o kształtowanie warunków sprzyjających gospodarności i postępowi techniczno-ekonomicznemu.

Duże znaczenie przywiązujemy do dalszego wyżywiania społecznej inicjatywy i aktywności ludzi pracy na rzecz realizacji programu społeczno-gospodarczego rozwoju kraju. Sprzyjać temu powinno rozwinięcie i doskonalenie działalności samorządu w miejscu pracy i zamieszkania. Należy umacniać społeczną kontrolę we wszystkich dziedzinach życia społecznogospodarczego.

Rozwój społeczno-gospodarczy wymaga stałego wzrostu świadomości społecznej. Zwracamy się do organizacji społecznych i młodzieży, do nauczycieli, do dziennikarzy i twórców kultury o aktywne krzewienie wiedzy, wartości ideowych i moralnych na miarę potrzeb socjalistycznego społeczeństwa.

Istotne znaczenie dla podniesienia poziomu życia i prawidłowego rozwoju społeczeństwa ma praca służby zdrowia i całej sfery usług społecznych. Liczymy na to, że pracownicy tych ważnych dziedzin dołożą starań by wykonać możliwie najlepiej swoje odpowiedzialne obowiązki.

II Krajowa Konferencja PZPR apeluje do ludzi pracy miast i wsi o wzmożenie aktywności produkcyjnej na wszystkich odcinkach gospodarki, o powszechne podjęcie współzawodnictwa pracy w celu pełnego wyzwolenia twórczych sił naszego narodu w wielkim dziele budowy siły Polski i pomyślności Polaków.

II Krajowa Konferencja PZPR zadołowała się stwierdzenia, że aktywna polityka zagraniczna PRL, której kierunkiem określa Komitet Centralny, dobrze służy realizacji Uchwały VII Zjazdu. W okresie minionych dwóch lat umocnił się międzynarodowy autorytet Polski i rozszerzyła się współpraca z innymi krajami, wzrosł wkład naszego kraju w dzieło budowy trwałego pokoju.

Umocniła się niezłomna przyjaźń ze Związkiem Radzieckim, rozszerzyła się i wzbogaciła na wszystkich płaszczyznach braterska współpraca polsko-radziecka. Naród polski wspólnie z bratnim narodem radzieckim i całą postępującą ludzkością obchodził 60 rocznicę Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej. Nasz udział w tych obchodach stał się no-

wym dobitnym potwierdzeniem bliskich stosunków naszych partii, państw i narodów.

Umocniła się również przyjaźń i współpraca Polski z innymi bratnimi państwami socjalistycznymi. Dalszemu ożywieniu uległy kontakty z partiami tych krajów, rozszerzyła się wszechstronna współpraca gospodarcza, naukowa i kulturalna.

II Krajowa Konferencja PZPR podkreśla szczególną wagę i znaczenie dalszego zacieśniania jedności wspólnoty państw socjalistycznych, pogłębiania integracji w ramach RWPG i umacniania polityczno-obronnego sojuszu Układu Warszawskiego. II Krajowa Konferencja PZPR z uznaniem i gorącym poparciem odnosi się do nowych pokojowych inicjatyw Związku Radzieckiego wysuniętych przez sekretarza generalnego KC KPZR, przewodniczącego Przewodniczącego Rady Najwyższej ZSRR tow. Leonida Breżniewa.

Liczne kontakty PZPR z partiami komunistycznymi i robotniczymi w Europie i w całym świecie służą umocnieniu jedności naszego ruchu w oparciu o zasady proletariackiego międzynarodowizmu. Solidaryzujemy się z walką komunistów, wszystkich sił postępowych i narodowowyzwoleńczych przeciwko imperializmowi i neokolonializmowi, o niepodległość i sprawiedliwość społeczną.

W rezultacie odprężenia i w oparciu o zasady pokojowego współistnienia krajów o odmiennych ustrojach, w okresie ostatnich dwóch lat Polska rozszerzyła swoje stosunki, zwłaszcza na płaszczyźnie gospodarczej z wieloma krajami socjalistycznymi. Szczególnie doniosłe znaczenie miały spotkania i rozmowy przeprowadzone przez I sekretarza KC PZPR tow. E. Gierka. Polityka ta służy sprawie budowy wzajemnego zaufania pomiędzy państwami socjalistycznymi i kapitalistycznymi, przyczynia się do pogłębiania procesu odprężenia. Polska będzie nadal wnosć godny swoich tradycji i swojej pozycji międzynarodowy wkład w dzieło budowy trwałego pokoju w Europie i na świecie.

W okresie przygotowań do II Krajowej Konferencji PZPR oraz w czasie jej obrad zgłoszone wiele cennych wniosków dotyczących różnych dziedzin życia społecznego i gospodarczego.

Wnioski zgłoszone przez członków partii i bezpartyjnych oraz przez organizacje społeczne przemierzają do doskonałego tworzenia lepszych warunków wykonania zadań.

II Krajowa Konferencja PZPR wyraża podziękowanie autorom wniosków i zwraca się do Komitetu Centralnego o wnikliwe ich przeanalizowanie i spożytkowanie w dalszych pracach nad realizacją uchwał VII Zjazdu.

II KRAJOWA KONFERENCJA PZPR Warszawa, styczeń 1978 r.

X Plenum KC PZPR

WARSZAWA (PAP) — Podczas przerwy w obradach II Krajowej Konferencji PZPR odbyło się pod przewodnictwem I sekretarza KC tow. Edwarda Gierka X posiedzenie plenarne Komitetu Centralnego PZPR.

X Plenum KC przyjęło jednomyślnie następującą uchwałę:

Komitet Centralny Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej wysoko ocenia dorobek obrad II Krajowej Konferencji i zawarty w referacie Biura Politycznego, materiałach przedstawianych delegatami, w wystąpieniach dyskusantów oraz w głosach złożonych do protokołu.

Komitet Centralny uznaje referat Biura Politycznego KC wygłoszony na II Krajowej Konferencji przez I sekretarza KC tow. EDWARDA GIERKĘ za generalną wytyczną dla działalności całej partii na

okres do VIII Zjazdu PZPR. Komitet Centralny aprobuje uchwalone przez II Krajową Konferencję rezolucje w sprawie:

- dotychczasowych wyników i aktualnych zadań partii w realizacji Uchwały VII Zjazdu PZPR,
- wyników prac partyjno-rządowych zespołów problemowych powołanych przez IV Plenum KC,
- wyborów do rad narodowych szczebla podstawowego.

Komitet Centralny zobowiązuje Biuro Polityczne do opracowania programu działań polityczno-organizacyjnych u powszechniających dorobek II Krajowej Konferencji PZPR wśród członków partii i w społeczeństwie oraz rozwijających aktywność ludzi pracy na rzecz realizacji zadań społeczno-gospodarczych w latach 1978—1980. W szczególności

podstawowe oceny i wytyczne do działania wynikające z dorobku II Krajowej Konferencji należy w najbliższych dniach omówić na zebraniach wszystkich podstawowych oddziałowych organizacji partyjnych i uzupełnić o jej treści przyjęte na zebraniach sprawozdawczo-wyborczych programy działania. Członkowie kandydaci PZPR zobowiązani są do aktywnego przenoszenia dorobku II Krajowej Konferencji w trakcie kampanii politycznej i konsultacji poprzedzającej wybory do rad narodowych szczebla podstawowego.

Komitet Centralny PZPR wzywa wszystkich członków partii do ofensywnego propagowania ocen i kierunków działań wypracowanych na II Krajowej Konferencji oraz do organizowania wokół nich wysiłku społeczno-produkcyjnego ludzi pracy.

Rytm odmierzany pracą

Ciąg dalszy ze str. 1

plenia w szereg partii, m.in. w gminach Gródzie, Dubicze, Narewka, Hajnówka, Wasilków, Bielsk Podlaski i in.

Nie tylko załogi zakładów pracy witaly zobowiązaniami II Krajową Konferencję PZPR. Zrobili to również harcerze Białostockiej Chorągwi ZHP im. gen. W. Wróblewskiego. Harcerskie szczyty obejmują patronaty nad placami gier i zabaw. W lutym dokonany zostanie przegląd sprzętu, własną młodzież przystąpi do porządkowania placów, napraw urządzeń itp.

DODATKOWE WYROBY NA RYNEK

Klasa robotnicza woj. łomżyńskiego powitała obrady II Krajowej Konferencji Partijnej przy warsztatach pracy. Odwiedzili warsztaty Przemysłu Bawelnanego im. Rewolucji Październikowej w Zambrowie.

Zobowiązania podjęte przed Konferencją załoga wykonała z nadwyżką wynoszącą 87 ton przędzy. Tempo produkcji, zwiększone dzięki zobowiązaniom, utrzymuje się tu od początku bieżącego roku. Codziennie produkują 170 tys. m. tkanin. W stosunku do grudnia ubr. jest to o 5 tys. m. tkanin i tysiąc kilogramów przędzy więcej.

W dniu otwarcia II Krajowej Konferencji Partijnej — mówi kierownik ŁOMŻYŃSKIEJ FABRYKI MEBLI, HENRYK CHOJNOWSKI — uruchomiliśmy linie pakowania mebli w folię termokurczliwą. Dotychczas w przygotowaniu tej operacji pracowało osiem ludzi. Dziś zrobiliśmy jeszcze jeden krok w kierunku nowoczesności, co pozwoli na przyspieszenie wykonania zestawów mebli pozyskiwanych na rynku...

W roku ubiegłym daliśmy 8.500 kompletów typu „Łomża” i ponad 7 tys. zestawów wyposażeniowych. Dzięki współdziałaniu KZ PZPR, Zarządu Zakładów ZSMP i całej załogi mogliśmy wykonać na cześć II Krajowej

Konferencji zobowiązania wartości 4,5 mln zł. Załoga Łomżyńskich Zakładów Przemysłu Bawelnanego „Narew” poinformowała o wyprodukowaniu 25 tys. m. tkanin surowych i 40 tys. m. tkanin gotowych wartości 5 mln zł. Towarzystwo z Wojeździej Spółdzielni Mleczarskiej zameldowało o wykonaniu planowych zadań skupu mleka już niemal do r. 1980. Do końca ub. r. zakupili dodatkowo 29 mln l i wyprodukowali wyroby za 132 mln zł.

Załoga Zakładów Płyt Włókowych w Grąjewie poinformowała o wykonaniu podjętego zobowiązania: wyprodukowania ponad plan do końca 1977 r. 100 tys. m. kwadr. płyt uszlachetnionych wartości 14,5 mln zł. Zobowiązanie wykonano z nadwyżką wynoszącą 15 tys. m. kwadr. W roku bieżącym ZPW zobowiązały się do skrócenia o miesiąc dochodzenia do pełnej zdolności produkcyjnej Oddziału Płyt Uszlachetnionych co ma wartość 13 mln zł.

INICJATYWY MIESZKAŃCÓW WSI

W pierwszym dniu obrad II Krajowej Konferencji Partijnej społeczeństwo gminy Zbójna (woj. łomżyński) liczenie przystąpiło do czynów społecznych, dokumentując w ten sposób swą poparcie dla polityki partii. Młodzież ZSMP odnowiła przystanek PKS, a w wielu wsiach rozpoczęto prace przy naprawianiu i modernizacji dróg.

Mieszkańcy wsi Kuzie zobowiązali się nawieźć piasek i rozplintować go na 4,5 km odcinku drogi lokalnej. W Łaskach rozpoczęto budowę drogi dojazdowej dla autobusów PKS i przystąpiono do modernizacji 5 km odcinka drogi prowadzącej z Łasek do Osowa.

We wtorek młodzież szkolna z całej gminy porządkowała obejścia wokół szkół, odśnieżała ulice i przejścia. Natomiast (w środę) mieszkańcy wsi Dębinki rozpoczęli urządzanie lokalnej drogi na odcinku 2,5 km.

W dniach obrad II Krajowej Konferencji Partijnej zapełni-

ły się świetlice wiejskie i „Kluby Rolników”. Mieszkańcy wsi gromadnie oglądali na ekranach telewizorów przebieg obrad. W szkołach odbywały się uroczyste apele wiejskie oraz imprezy harcerskie i szkolne.

MASOWY CZYN PRODUKCYJNY

W atmosferze pełnego poparcia obrad II Krajowej Konferencji PZPR przebiegał wczorajszy dzień we wszystkich zakładach pracy woj. suwalskiego. Załoga Zakładów Suwalskich „Warna” dołożyła 700 kurtek, mekszyk i tkaniny skrópowodnej. W czasie obrad Konferencji zaplanowano w „Warmi” 220 wart. produkcyjnych.

Załoga augustowskich „Silikatów” realizowała wczoraj swoje zobowiązanie uzyskanie dodatkowo 200 tys. cegieł wapienno-piaskowych wartości 165 tys. zł. Do dnia rozpoczęcia Konferencji 120 tys. jednostek ceramicznych, wartość 100 tys. zł, znalazło się już na rynku. Zobowiązanie „Silikatów” oznacza lepsze przygotowanie maszyn, sprawniejszą organizację pracy i zwiększenie wydajności. Zakład bowiem pracuje w ruchu ciągłym.

Warty produkcyjne zaciągali również pracownicy Zakładów Płyt Włókowych w Suwałkach. Ich celem jest m.in. podniesienie jakości produkcji. Załoga w planie na rok bieżący postanowiła zwiększyć produkcję — w stosunku do otrzymanych wskaźników — o 3 tys. m. sześciopłyt włókowych i o 10 tys. m. kwadr. płyt laminowanych wartości 15 mln zł.

O milion zł postanowiła przekroczyć swój plan produkcyjny za styczeń załoga Zakładów Płyt Płiniowych i Włókowych w Rucianem-Nidzie. Podniesienie jakości produkcji — jako kolejne zadanie — przyniesie oszczędności na sumę 400 tys. zł. W czynie społecznym, do końca trzeciego kwartału br. pracownicy wybudują pawilon socjalny przy zakładowym stadionie sportowym.

(ceg)

Tworzenie Polski lepszego jutra zależy od ofiarnego wysiłku wszystkich ludzi pracy

Wystąpienie prezesa Rady Ministrów — Piotra Jaroszewicza

TOWARZYSKI I TOWARZYSZKI

Referat Biura Politycznego wygłoszony przez towarzysza Edwarda Gierka jest doniosłym dokumentem programowym naszej partii. Zawiera on wszechstronną ocenę dwóch lat realizacji uchwały VII Zjazdu, uogólnia wnioski płynące z doświadczeń tego owocnego, choć niełatwego okresu i wytycza szlaki, których wykonanie jest warunkiem urzeczywistnienia programu partii na obecne pięcioletnie.

Dobre w sumie wyniki minionych dwóch lat, wypełnione twórczą pracą partii i całego narodu, wskazują jeszcze silniejszą wymowę w konfrontacji z niekorzystnymi okolicznościami i trudnościami, jakim przyszedł nam stać udział. Podstawowe źródła tych trudności mają charakter obiektywny. Niemala jednak ich część ma subiektywny charakter, wynika z niedostatecznej uwagi na potrzeby ludzkie, z niedostatecznego i nierównomiernego postępu w efektywności gospodarowania i w jakości pracy.

Ustaliśmy zasady manewru gospodarczego, który ma zapewnić osiągnięcie podstawowych celów pięcioletniego planu. Zapoczątkowanie tego manewru było niełatwe. Wymagało poważnych, często niepopularnych zmian zadań w toku realizacji planów i budżetów na lata 1978 i 1977.

Pierwsze rezultaty manewru, które ocenialiśmy na IX Plenum, świadczą, że podjęte decyzje były słuszne i nieodwołalne. Dokonane zmiany były jednak niepełne i niezapewniły dostatecznego w stosunku do narastających konieczności. W planie na rok bieżący dokonaliśmy pogłębienia manewru, umacniając jednocześnie dyscyplinę i kontrolę realizacji planu.

Poprawa efektywności — węzłowym zadaniem gospodarki

TOWARZYSZE DELEGACI!

Chciałbym zatrzymać waszą uwagę na kilku tylko węzłowych problemach, związanych zwłaszcza z efektywnością naszego gospodarowania. Zaczęć od racjonalnego wykorzystania zasobów pracy, których przrost na obecnie tendencje malejąca. W 1978 r. wyniósł on 270 tys. osób, ale w roku 1980 obniży się do 180 tys. osób. Już teraz w niektórych dziedzinach i regionach, zwłaszcza w wielkich aglomeracjach, odczuwa się brak pracowników.

Wiel, która dotychczas była źródłem dużych zasobów pracy, dziś sama wymaga zasilania kadrami. Musimy więc zahamować odpływ ludzi ze wsi i zapewnić, aby w obecnym 5-leciu podjęto pracę w rolnictwie około 500 tys. kwalifikowanych pracowników różnych specjalności.

Wydatnie zwiększamy zatrudnienie w usługach i rzemiośle, a także w handlu i ochronie zdrowia.

W sferze produkcji materialnej — poza rolnictwem i usługami — niemal cały przrost produkcji należy osiągnąć w drodze wzrostu wydajności pracy. Preferencje w polityce zatrudnienia obejmą górnictwo, hutnictwo i transport.

Czas dzisiejszy wymaga daleko idącej racjonalizacji gospodarowania zasobami pracy. Chodzi głównie o właściwe wykorzystanie pracowników już zatrudnionych, a także o przemieszczanie pracowników z obiektów czynnych do nowych uruchamianych, czemu powinno sprzyjać zwiększanie inwestycji modernizacyjnych.

Rząd zatwierdził w ub. roku 14 resortowych programów inwestycji modernizacyjnych na lata 1977—1980 w 2400 zakładach przemysłowych. Udział tych inwestycji w ogólnych nakładach inwestycyjnych zwiększył się w przemyśle do około 30 proc. Dzięki temu powinniśmy osiągnąć w bieżącym pięcioletniu przy minimalnym wzroście zatrudnienia, ponad 400 mld zł przrostu produkcji w skali rocznej. Trzeba zrobić wszystko, aby zadanie to zostało wykonane.

Dalsza racjonalizacja i zmniejszenie zatrudnienia wymaga wykorzystania niemałych jeszcze rezerw czasu pracy oraz przewyższenia niedomagań w organizacji i dyscyplinie pracy. Szczególnie dotkliwe straty powoduje absencja.

Racjonalizacji i zmniejszeniu zatrudnienia oraz wzrostowi wydajności pracy sprzyja rosnący poziom kwalifikacji pracowników. Pod względem poziomu wykształcenia i struktury kwalifikacyjnej pracowników Polska dorównuje najwyżej rozwiniętym krajom europejskim. W 1977 r. na 1000 zatrudnionych w gospodarce społecznej przypadały 543 osoby z wykształceniem ponadpodstawowym, z tego z wyższym — 87 osób i ze średnim — 244 osoby.

Ważną przesłankę wzrostu wydajności pracy tworzy wyposażenie gospodarki w coraz bardziej nowoczesne maszyny i technologie. W latach 1976—1977 techniczne uzbrojenie pracy zwiększyło się o 26 proc. na 1 zatrudnionego. Jednakże relacje między wzrostem pracy a wzrostem jej wydajności są jeszcze niezadowalające. Dotyczy to, niestety, także zakładów nowo zbudowanych i gruntownie zmodernizowanych, w których wprowadzono nowe technologie i wyposażenie techniczne, nie ustępujące najwyższemu poziomowi światowemu. Mamy więc wszelkie podstawy i obowiązki żądać od tych przedsiębiorstw znacznie wyższych jakościowo efektów produkcyjnych i ekonomicznych.

Barierą na drodze szybkiego racjonalizowania zatrudnienia i wzrostu wydajności są niewłaściwe normy pracy, które często nie odpowiadają aktualnym warunkom. Dostosowanie norm pracy do nowych warunków technicznych, organizacyjnych i rosnących kwalifikacji załóg jest pilnym zadaniem dyrekcji i samorządów robotniczych w przedsiębiorstwach, stanowi nieodzowną przesłankę wzrostu wydajności pracy i sprawliwego jej opłacania, a także i w porządku, sprawliwych stosunków w zakładach pracy.

Za ważny obowiązek państwa uważamy dalszą racjonalizację zatrudnienia w administracji gospodarczej i państwowej.

Ważnym zadaniem jest także przewyższenie zastarych poglądów i nawyków części naszej kadry kierowniczej w przedsiębiorstwach i administracji. Przez długie lata tworzenie nowych miejsc pracy było nieodzownym warunkiem realizacji polityki pełnego zatrudnienia. Dziś, po realizacji tej polityki, na plan pierwszy wysuwamy zadanie optymalnego wykorzystania możliwości każdego pracownika. Tymczasem nie brak jeszcze przykładów, kiedy wprowadzaniu nowej techniki towarzyszy — zamiast zmniejszenia — zwiększenie zatrudnienia, kiedy dyktando przedsiębiorstw, zakładających niejako niski poziom w organizacji pracy i dyscyplinie, już w projektach planów tworzą swoje rezerwy zatrudnienia, nieuwzględniając warunki i potrzeby produkcji. Fakty te wskazują

na nowe w walce ze starym napotyka wciąż jeszcze na duże opory. Nowemu należy okazać pomoc. Jest to problem zarówno ekonomiczny, jak i moralno-polityczny. Jest to najważniejszy na dziś i na jutro problem efektywności gospodarowania.

Oszczędność surowców — nakazem chwili

TOWARZYSKI I TOWARZYSZKI

Mimo znacznego postępu gospodarkę naszą charakteryzuje nadal wysoka materiałochłonność i importochłonność. Jeśli przyjąć wartość produktu globalnego za 100, to udział w niej energii, paliw, surowców i materiałów wynosi obecnie ok. 51 proc. Z kolei, udział importu w krajowym zużyciu energii, paliw, surowców i materiałów sięga 17 proc. Szybka poprawa w tej dziedzinie umożliwi zarówno wzrost produkcji, jak i wzrost akumulacji.

To prawda, że Polska jest krajem zasobnym w surowce. Zwiększenie ich wydobycia jest jednak szczególnie kapitałochłonne. Coraz trudniej także jest nam zwiększać import paliw, surowców i materiałów ze względu na rosnące ceny. Produkcja jednak musi rosnąć. Dlatego nakazem chwili jest maksymalna oszczędność energii, paliw, surowców i materiałów.

W związku z tym ograniczamy już obecnie i limitować będziemy znacznie ostrzej w przyszłości zużycie energii elektrycznej i paliw oraz zużycie surowców i materiałów, szczególnie stali, metali kolorowych, bawełny, drewna i chemikaliów. Rozszerzać będziemy stosowanie substytutów w miejscach drogiej i trudno dostępnych paliw i surowców, oraz poszukiwanie i wykorzystywanie odpadów, surowców wtórnych i materiałów ze źródeł lokalnych.

Duże korzyści powinna przynieść wydatna poprawa jakości produkowanych w kraju surowców i materiałów, a także szersze wykorzystanie osiągnięć inżynierii materiałowej, której rola nie jest jeszcze należycie doceniana. Stale doskonalimy rozwiązania systemowe, które sprzyjałyby postępowi i oszczędnościom w tej dziedzinie.

Wszystkie resorty zobowiązaliśmy do systematycznego analizowania importochłonności produkcji oraz inicjowania w jej strukturze korzystnych zmian. Znacznie energiczniej działamy na rzecz racjonalizacji importu kooperacyjnego. Od resortów żądamy pełnego wywiązania się z zobowiązań dotrzymywania terminów uruchamiania oraz ilości i jakości produkcji części i podzespołów opartych na licencjach nabytych za granicą.

Usprawiamy gospodarkę materiałową, w tym szczególnie bilanse materiałowe jako instrument dyscyplinujący wykorzystanie surowców i materiałów. Ulepszymy procesy planowania i sterowania zaopatrzeniem materiałowym.

Musimy zdecydowanie poprawić gospodarowanie zapasami surowców i materiałów oraz zaostreż wymagania i kontrolę w tej dziedzinie. Oszczędzanie paliw i energii, surowców i materiałów musi towarzyszyć wszystkim poczynaniom i działaniom gospodarczym, musi być przedmiotem codziennej troski resortów i wielkich organizacji gospodarczych, kadry inżynierii-technicznej, mistrzów i brygadzystów, każdego robotnika.

Obowiązek ten dotyczy także ludności. Łączne zużycie paliw i energii na cele bytowe-socjalne, które — licząc w milionach ton paliwa umownego — w 1975 r. wyniosło 34 mln ton, osiągnie w 1978 r. ponad 40 mln ton, co oznacza wzrost o ok. 20 proc. Pokrycie rosnącego zapotrzebowania nie jest rzeczą łatwą, a tak wysoki przrost zużycia w przyszłości nie jest realny. Trzeba więc, aby każdy obywatel w imię wspólnego dobra pamiętał na co dzień o konieczności oszczędzania paliw i energii.

TOWARZYSZE DELEGACI!

Przed powzięciem każdej decyzji o rozpoczęciu nowej inwestycji znacznie wnikliwiej analizujemy jej niezbędność w świetle wykorzystania istniejących zdolności produkcyjnych. Stale doskonalimy całokształt procesów inwestycyjnych. Wymaga to rygorystycznego przestrzegania obowiązku koncentracji robót inwestycyjnych na obiektach kończonych i kategorycznego przeciwdziałania próbom rozszerzania frontu inwestycji nowo rozpoczynanych. Z dokonane-go w tym względzie postępu nie możemy być zadowoleni.

Musimy wydatnie ograniczyć stan zapasów nie zagospodarowanych maszyn i urządzeń inwestycyjnych, zwłaszcza z importu. Wynika to z opóźnień w wykonywaniu zadań rzeczowych i z niedostatecznej synchronizacji zakupów z przebiegiem robót. Zastrzegamy w związku z tym kontrolę kontraktacji importu i dostosowania terminów zakupów do harmonogramów wykonawstwa inwestycyjnego.

Wyższa jakość wyrobów — lepsze zaspokojenie potrzeb społeczeństwa

TOWARZYSKI I TOWARZYSZKI

Rząd podjął wiele działań na rzecz poprawy jakości produkowanych wyrobów. Wprowadziliśmy instrumenty ekonomicznego oddziaływania na jakość produkcji.

Opracowane zostały resortowe programy jej poprawy. Wcielamy w życie rządowy program poprawy jakości w budownictwie mieszkaniowym, przemiale obywatycznym, w produkcji i sennych doświadczeniach, w wyrobach powszechnego użytku, w spółdzielczości i rzemiośle. Proces podnoszenia jakości produkcji jest jednak zbyt powolny. Kierownictwa i załogi zakładów produkcyjnych muszą zapewnić szybszą i bardziej odczuwalną poprawę w tej dziedzinie.

Stalego doskonalenia wymaga działalność służb kontroli jakości. Polepszamy wyposażenie tych służb w aparaturę, narzędzia pomiarowe i wzorce.

Poprawa jakości jest ważnym zadaniem także w procesach inwestycyjnych, począwszy od projektowania, poprzez poprawę jakości materiałów zwłaszcza wykonawczych, aż do wszystkich faz wykonawstwa.

Konsekwentnie wykorzystamy normy dotyczące spraw jakości, zawarte w kodeksie pracy. Udoskonalenia wymaga także system pozamaterialnego oddziaływania na poprawę jakości produkcji. W tej dziedzinie kształtuje się już ruch społeczny. Niektóre jego formy mają w kraju dobrą tradycję i cenne doświadczenia.

Wspólnie z CRZZ otaczamy opieką i udzielamy pomocy nowym formom współzawodnictwa na rzecz poprawy jakości.

Genne jest bowiem każde działanie umacniające poczucie współodpowiedzialności za jakość produkcji, za dobre imię zakładu i załogi.

Sprawę jakości produkcji, walkę o jej poprawę traktujemy jako pierwoplanowe zadanie, którego realizacja pozwoli lepiej zaspokoić potrzeby naszego społeczeństwa, wyjdzie naprzeciw społecznemu odczuciu i postulatowi.

TOWARZYSKI I TOWARZYSZKI

Jednym z kluczowych zadań podjętego manewru gospodarczego jest skuteczniejsze koordynowanie rozwoju produkcji rynkowej z kształtowaniem się siły nabywczej ludności.

Usprawiamy funkcjonowanie wszystkich ogniw uczestniczących w realizacji zadań poprawy sytuacji rynkowej. W planie na rok 1978 zapewniliśmy zdecydowane preferencje dla produkcji rynkowej. Ogólna wartość dostaw towarów rynkowych będzie w tym roku o 112 mld zł wyższa niż w roku 1977. Umożliwi to złagodzenie wielu napięć. Będziemy też zdecydowanie ograniczać sprzedaż pozarynkową.

Zdajemy sobie sprawę z tego, że w 1978 r. nie rozwiążemy jeszcze wszystkich problemów rynkowych, nie usuniemy wszystkich braków. Musimy jednak już w bieżącym roku osiągnąć poprawę zaopatrzenia w najczęściej nabywane, masowe asortymenty towarów, których produkcję można stosunkowo szybko zwiększyć. Każdy z ministrów i kierowników urzędów centralnych, każdy zarząd związku spółdzielców, każdy wojewoda otrzymał w tej dziedzinie, uwzględniając w planie, zadania i środki. Wywiązywanie się z tych zadań stanowić będzie jedno z głównych kryteriów oceny ich pracy.

W trosce o rynek wspieramy inicjatywy zmierzające do przekraczania planów produkcji rynkowej, jeśli tylko pozwolą na to zaopatrzenie materiałowe. Inicjatywy te nie mogą jednak sprzeczne być z postulatami i zadaniami dodatkowego importu zaopatrzeniowo-kooperacyjnego, dodatkowego zatrudnienia itp. Podstawą ich realizacji powinny być: obniżenie importochłonności i materiałochłonności wyrobów oraz wzrost wydajności i jakości pracy.

Przed przemysłem postawiliśmy pilne zadanie zwiększenia produkcji i dostaw części zamiennych przeznaczonych na rynek.

Duże znaczenie dla rynku i ludności mają dostawy towarów i usług przez spółdzielczość pracy i rzemioło. Rząd zapewnił warunki i podjął wiele decyzji zmierzających do zaktywizowania ich działalności produkcyjnej i usługowej.

Zdolności produkcyjne rzemioła i spółdzielczości pracy w 1978 r. sięgają 105 mld zł. Ich wyroby, poszukiwane przez ludność, trafiają jednak zbyt często do jednostek gospodarki społecznej zamiast na rynek. Zakłady spółdzielczości pracy i zakłady rzemieślnicze często bowiem wolą kooperować z gospodarką społeczną niż zajmować się produkcją rynkową. Będziemy dążyć do zmiany takiego stanu rzeczy.

Poważne zadania, jakie stawiamy przed spółdzielczością pracy i rzemiołem, dotyczą także rozwoju usług dla ludności, a szczególnie usług pralniczych, motoryzacyjnych, meblarsko-tapicerskich, remontowo-budowlanych, których wciąż jeszcze mamy za mało w stosunku do potrzeb. Zbyt wolno zwiększa się również liczba zakładów rzemieślniczych branży spożywczej.

Przyspieszenie rozwoju usług to ważne zadanie organizacji spółdzielczych i rzemieślniczych oraz władz terenowych. Dysponują one odpowiednimi uprawnieniami, jak też możliwościami podejmowania niewielkich i szybko rentujących inwestycji usługowych oraz możliwościami poprawy zaopatrzenia placówek usługowych w materiały. W celu usprawnienia rozwoju usług i produkcji rynkowej drobnej wytwórczości i spółdzielczości pracy stworzono nowe formy organizacyjne, które zapewnią wojewodom szerszy wpływ i nadzór nad tymi dziedzinami gospodarki.

Konsekwentnie ulepszymy pracę handlu i placówek usługowych. Postęp już się zaznaczył, ale zrobić trzeba jeszcze o wiele więcej. Wykonując postanowienia IX Plenum KC rząd powołał przy Radzie Ministrów komitet do spraw rynku, który skupi uwagę na sprawach zaopatrzenia ludności, ochrony interesów konsumenta i kształtowania konsumpcji.

Jesteśmy jednak świadomi, że najtrafniejsze nawet decyzje podejmowane centralnie nie zapewnią koniecznej poprawy pracy handlu i usług. Zdecyduje o niej przede wszystkim właściwe wykorzystywanie szerokości uprawnień, jakie przyznaliśmy wojewodom, trafność decyzji i efektywność działań władz wojewódzkich, miejskich i gminnych, praca polityczna i wychowawcza z pracownikami handlu i usług. Zdecyduje o tym także szeroki udział społeczeństwa, szeroki udział aktywów partyjnego, zarówno w kontroli wykonywania przez przemysł zadań związanych z zaopatrzeniem rynku w sensie ilości, asortymentu i jakości dostaw, jak i kontroli działania sieci handlu i usług, właściwego stosunku do potrzeb, postulatów i życzeń nabywców.

Kluczowa rola programu żywienia narodu

SZANOWNI TOWARZYSZE DELEGACI!

Kluczowa rola w poprawie zaopatrzenia ludności przypada programowi żywienia narodu. Rodzina polska, która utrzymuje się z pracy poza rolnictwem, wydaje przeciętnie na żywność blisko 45 proc. swich dochodów.

Jest to więc szczególnie ważna i szata dziedzina nie tylko konsumpcji, lecz także naszej sytuacji społeczno-gospodarczej.

Na rozwój i modernizację rolnictwa, całej gospodarki żywnościowej, przeznaczamy obecnie ponad 1/5 ogólnej wielkości nakładów inwestycyjnych. W 1978 r. na inwestycje w rolnictwie skierujemy, licząc w cenach stałych, przeszło 3 razy więcej środków niż średniorocznie w dekadzie 1961—1970 i o 46 proc. więcej niż średnio w latach 1971—1975.

Rekonstruujemy przemysł ciągnikowy oraz rozbudowujemy zakłady produkujące maszyny, narzędzia i urządzenia dla rolnictwa. W bieżącym 5-leciu wydamy na te cele prawie 4 razy więcej środków niż w latach 1971—1975. W 1978 r. rolnictwo polskie będzie miało około pół miliona ciągników, a więc przeszło 2 razy więcej niż w 1970 r. Dwa razy więcej będzie również kombajnów zbożowych. Szybko zwiększa się liczba kombajnów do zbioru ziemniaków i kombajnów do zbioru buraków.

Budujemy wiele obiektów, które zapewnią rolnictwu wzrost dostaw pasz, nawozów mineralnych, środków ochrony roślin i materiałów budowlanych.

W 1978 r. rolnictwo zużyje średnio na hektar użytków około 210 kg nawozów sztucznych w czystym składniku, to jest o ok. 70 proc. więcej niż w 1970 r. i o około 18 proc. więcej niż w 1975 r.

Wielkie znaczenie nabiera gospodarskie wykorzystanie ogromnych środków przeznaczonych przez państwo na rozwój rolnictwa. Jestem przekonany, że polscy rolnicy, młodzi i starsi, i pracowitość, dołożą starań, aby środki i rezerwy wzrostu produkcji rolnej jak najlepiej wykorzystać.

Przykładem rezerwy w rolnictwie jest ziemniak, stanowiący kluczową pozycję w produkcji roślinnej i zwierzęcej. W produkcji ziemniaków od wielu lat nie widać postępu, zarówno pod względem wysokości plonów, jak też wartości użytkowej i zdrowotności tej rośliny, mimo iż wzrastają dostawy nawozów, środków ochrony roślin, maszyn do uprawy i gbiurni ziemniaków. Należy zatem szybko podjąć przedsięwzięcia zapewniające widoczny postęp w tej dziedzinie.

Wielkie znaczenie mają rezerwy na użytkach sianowych, w produktywności których nastąpił w ostatnich latach za-stój. Corocznie wydajemy wielkie środki na meliorację. Występuje tu jednak dość często brak elementarnej gospodarności. Wiele trzeba jeszcze zrobić, aby zapewnić właściwe wykorzystanie i konserwację urządzeń melioracyjnych.

Warunki przyrodnicze i dostatek użytków sianowych predestynują Polskę do rozwoju showu bydła mlecznego i rzeźnego. Tymczasem postępu w hodowli bydła nie widać. W ostatnich latach pogłowie krów nie wzrasta. Wysoki jest stopień ich jałowoci. Budownictwo inwentarskie dla bydła w wielu rejonach kraju nie postępuje naprzód. Dlatego podejmujemy skuteczne przeciwdziałanie tym niekorzystnym tendencjom.

Duże rezerwy tkwią nadal w dziedzinie wykorzystania ziemi w każdej wsi, gminie i województwie. Wiele mamy też do zrobienia w dziedzinie optymalnego wykorzystania żywnych gleb. Niektóre województwa, zajmujące czołowe miejsca pod względem żyzności ziemi, mają bowiem niskie lokaty w produkcji z hektara.

Konieczne jest szybkie zmniejszenie strat i ubytków surowców rolnych oraz zwalczanie ich marnotrawstwa. Wymaga to przede wszystkim ulepszenia technologii i metod zbiorów, rozwoju suszarnictwa i chłodnictwa, poprawy konserwowania i przechowywania, usprawnienia transportu, a także lepszej organizacji i kontroli kontraktacji, skupu i dostaw.

W wyniku rozwoju przemysłu spożywczego, rynkowe dostawy artykułów żywnościowych produkowanych przez ten przemysł wzrosną w roku bieżącym o 8,3 proc. Nie będzie to jednak w stanie osiągnąć bardziej odczuwalnej poprawy zaopatrzenia w mięso i przetwory mięsne. Ich spożycie powinno w 1978 r. wzrosnąć o 2,2 proc. w porównaniu z 1977 r. Tylko na tyle pozwala przewidywana zwiększenia skupu żywa.

W obecnym planie 5-letnim założono wzrost produkcji żywa o 600 tys. ton. W 1977 r. produkcja ta była jednak — w porównaniu z 1975 r. — o 250 tys. ton niższa. Wykonanie zadań 1980 r. wymaga zatem zwiększenia produkcji żywa o 850 tys. ton w ciągu 3 lat. Jest to zadanie bardzo trudne.

Podejmujemy ogromny wysiłek, aby szybko odbudować i rozwinąć pogłowie zwierząt i przyspieszyć wzrost produkcji żywa. Zwiększamy na ten cel dostawy zbóż i pasz. W latach 1977—1978 sprowadzamy z zagranicy łącznie ponad 15 mln ton zbóż i pasz za około 2 mld dolarów, co oznacza nie notowany dotąd wysiłek całej gospodarki na rzecz wyżywienia narodu i przezwyciężenia skutków nieurodzaju. Cały kompleks problemów związanych z rozwojem produkcji zwierzęcej skupia na sobie stałą uwagę i troskę rządu.

Nie ukrywamy braków na rynku żywnościowym. Mówimy o nich otwarcie. Nie zmieniają one jednak — choć tak mocno je odczuwamy — faktu, że społeczeństwo polskie odżywia się dobrze. Z tym większym przekonaniem swarcamy się do opinii społecznej o wyrozumiałe traktowanie trudności w zaopatrzeniu, o współudział w zwalczaniu zjawisk spekulacyjnych w handlu mięsem, o cierpliwy i wytrwały udział w rozwiązywaniu problemów gospodarki żywnościowej.

W tym przedświadczeniu wracamy się do załóg wszystkich przedsiębiorstw wytwarzających środki produkcji dla rolnictwa, do wszystkich ogniw jego obsługi, do rolników ze wszystkich sektorów — o wzmocniony wysiłek i pełne wykorzystanie rezerw, o zapewnienie pomyślnej realizacji programu poprawy wyżywienia narodu.

Wzrost produkcji eksportowej — zadaniem najwyższej wagi

SZANOWNI TOWARZYSZE DELEGACI!

Dokonana w latach 1971—1977 rozbudowa i modernizacja gospodarki tworzy warunki do rozwoju polskiego handlu zagranicznego, a tym samym do zwielokrotnienia korzyści, jakie płyną z uczestnictwa Polski w międzynarodowym podziale pracy.

Za sprawę najważniejszą uważamy zwiększenie aktywności naszego kraju, w rozwoju socjalistycznej integracji gospodarczej krajów RWPG. Szczególne znaczenie mają tu wszechstronne związki Polski w naszym najbliższym i najważniejszym partnerem — Związkiem Radzieckim. Dlatego też będziemy dynamicznie rozwijać powiązania handlowe, produkcyjne i techniczne z gospodarką Kraju Rad. Dostawy towarów z ZSRR mają poważne znaczenie zarówno dla realizowanego przez nas manewru gospodarczego, jak i dla rozwiązania w przyszłości szeregu problemów surowcowych i paliwowych warunkujących dalszy, szybki rozwój naszego kraju. Jednocześnie możliwość eksportu szeregu towarów do Związku Radzieckiego pozwala Polsce na rozwijanie produkcji na dużą skalę. Tego rodzaju, oparte na wspólnocie ustrojowej i wzajemnych korzyściach, stosunki Polski ze Związkiem Radzieckim dobrze służą rozwojowi naszego kraju.

Rozwijamy również handel i współpracę gospodarczą z innymi krajami. Ostatni okres charakteryzuje się w tej dziedzinie znacznymi trudnościami. Pogarszają się warunki wymiany, głównie wskutek obniżenia się poziomu cen wielu eksportowanych przez nas towarów. Napotykałyśmy też na różne bariery i ograniczenia w eksporcie. Poważne problemy stwarza obciążenie bilansu płatniczego naszego państwa dużym importem zbóż, pasz oraz mięsa i tłuszczów.

Wszystko to zmusza nas do szczególnego wysiłku. Chodzi przede wszystkim o intensyfikowanie produkcji eksportowej i samego eksportu, elastyczne dostosowywanie się do wymagań odbiorców, wytrwała walka o korzystniejsze ceny i polepszenie efektywności wymiany handlowej. Jest to obecnie zadanie najważniejszej wagi. Niezbędne jest również coraz głębsze racjonalizowanie potrzeb importu. Jest prawdą, że potrzeby importowe w niemałym stopniu spowodowane są zmianami strukturalnymi i technologicznymi w naszej gospodarce. Ale prawdą jest również, że nadal zbyt bez-trosko w wielu zakładach i przedsiębiorstwach obciążamy import skutkami niedomagań i słabości wewnętrznych. Realizatorzy

Dyskusja na II Krajowej Konferencji PZPR

Wystąpienie prezesa Rady Ministrów — Piotra Jaroszewicza

Ciąg dalszy ze str. 3

planów muszą skrupulatnie popatrzyć na te sprawy i ściśle przestrzegać dyscypliny eksportu i importu.

Pełne wykonanie planu handlu zagranicznego należy do naszych najważniejszych zadań. Wymaga to maksymalnego wysiłku zarówno wszystkich producentów towarów na eksport, jak i wszystkich odbiorców dóbr importowanych, jak i ogółu pracowników handlu zagranicznego, transportu i naszych placówek zagranicznych.

TOWARZYSZKI I TOWARZYSZKI!

Stale doskonalimy funkcjonowanie administracji i zwiększamy samodzielność organów terenowych. Dobiegły końca prace nad statutem województwa, który rozszerzy i określi jego uprawnienia i obowiązki. W najbliższym czasie zakończymy prace nad statutem naczelnika gminy. Dążymy do tego, aby pod względem gospodarczym gmina stała się silnym ogniwem w produkcji rolnej i drobnym przetwórstwie rolno-spożywczym, w różnorodnej działalności opartej na wykorzystaniu miejscowych surowców oraz w usługach i turystyce.

Zintensyfikowaliśmy prace nad projektem ustawy o socjalistycznych przedsiębiorstwach i organizacjach gospodarczych. Poszerzamy zasięg stosowania zmodyfikowanego systemu ekonomiczno-finansowego w przemyśle i wprowadzamy nowy system w budownictwie. Tworzymy warunki do pobudzenia aktywności i inicjatywy ludzi pracy, do zwiększania ich współdziałania w zarządzaniu i gospodarowaniu.

Konsekwentnie zwiększanie samodzielności kojarzymy z równoczesnym powiększaniem wzrostem odpowiedzialności za powierzone funkcje i zadania, za wykonywane prace i ich jakościowe rezultaty.

Myśleć o potrzebach dnia jutrzejszego

Niektórzy towarzysze delegaci — w trosce o dobre sprawy — wskazywali na bolesność pewnych ograniczeń wprowadzonych w 1977 roku w stosunku do obowiązującego planu. Doceniając w pełni intencje towarzyszy, pragnę podkreślić, że ograniczenia te nie stanowią stałej metody działań rządu. Wynikają one z określonych konieczności.

Wymienie dla przykładu trzy grupy najdotkliwszych ograniczeń dokonanych w toku realizacji planu 1977 roku. Pierwsza dotyczy zmniejszenia nakładów na inwestycje i kapitalne remonty w wysokości około 30 mld zł, tj. o około 6 proc. Środki te zostały przesunięte na najpilniejsze potrzeby, a w szczególności na rzecz budownictwa mieszkaniowego i gospodarki komunalnej, na rzecz rozwoju przemysłu rynkowego, a także na realizację programu żywnościowego. Druga, to ograniczenia w budżecie wydatków na sumę 18 mld zł z przesunięciem jej na dotację do cen detalicznych artykułów żywnościowych w związku z przekroczeniem planu ich dostaw na rynek. Po trzecie — zredukowaliśmy import na kwotę około 1 mld zł dew., zmniejszając między innymi import wyrobów hutniczych w wysokości około 0,5 mln ton. Wiązało się to z koniecznością zakupu miedzi i smalcu na przełomie roku 1976—1977, a także z ogromnymi potrzebami pozyskania środków dewizowych na zakup zboża i pasz z terminem dostawy w latach 1977—1978. Jak wiemy było to wywołane wielkim nieurodzajem. Musieliśmy wreszcie pokryć również straty z tytułu spadku cen eksportowanych przez nas towarów.

Rozumiemy, jak bolesne były dla poważnej floty przedsiębiorstw te decyzje. Zgadamy się też z tym, że w części być może były one nie najtrafniejsze, że dla niektórych zakładów mogły być nawet drastyczne. Korygujemy je w miarę możliwości.

Podkreślamy wspomniane ograniczenia kierowaliśmy się jednak koniecznością tworzenia warunków dla wprowadzenia w życie manewru gospodarczego, wykonania i przekroczenia zadań planu roku 1977, szczególnie na odcinku wyżywienia, jak i świadczenia ponad plan artykułów rynkowych.

wych niedziwnościowych, jak też stworzenia przesłanek i możliwości dla wykonania planu roku 1978.

Zwracam się więc z prośbą do towarzyszek i towarzyszy delegatów zarówno o zrozumienie dla tych decyzji, jak i o poparcie dla nich.

Mówiłem o zmianach i ograniczeniach w swej istocie nieuniknionych, ale zgadzam się z krytyką tych zmian w planach, które różne ogniwu administracji dokonywały bez uzasadnienia. W całej pełni uważam również za niedopuszczalną praktykę pomijania KSR przy dokonywaniu zmian w obowiązujących planach.

Do tej tematyki, tak jak i do szeregu innych węzłowych zagadnień rozwoju społeczno-gospodarczego kraju — nawizywały towarzysze delegaci w jakże bogate i dojrzałe dyskusji, zgłaszając szereg słusznych i ciekawych uwag krytycznych oraz wiele cennych i konstruktywnych wniosków. Traktujemy to jako naszą partijną i polityczną pomoc. Wykorzystamy je w działalności rządu i jego organów, administracji państwowej i gospodarczej, zarówno centralnej, jak i terenowej.

Krytyka towarzyszy delegatów jest tym bardziej słuszną, że rok 1978 będzie niełatwym. Trzeba więc uruchomić wszystkie formy demokracji socjalistycznej łączące nas nierozdzielnie ze społeczeństwem, aby uzyskać jego poparcie, zaangażowanie oraz ofiarny wysiłek.

TOWARZYSZKI I TOWARZYSZKI!

Skupiłem uwagę przede wszystkim na tych zadaniach gospodarczych, które mają największe znaczenie dla podniesienia efektywności gospodarowania, dla pełnego wykonania programu społeczno-gospodarczego, uchwalonego przez VII Zjazd partii.

Warunki, w jakich to czynimy, są znacznie trudniejsze niż można było przewidywać wówczas, kiedy go opracowywaliśmy. Uwarunkowań obiektywnych, od nas niezależnych, nie jesteśmy w stanie zmienić. Musimy je brać pod uwagę i odpowiednio modyfikować nasze działania. Przewidywanie natomiast niedomagań wynikających z przyczyn subiektywnych i poprawa jakości pracy leży w naszej mocy. Na tym właśnie skupiamy cały wysiłek.

Dysponujemy bezcennym kapitałem patriotycznej woli i społecznej ambicji klasy robotniczej i całego narodu, jego rosnącą wiedzą i kwalifikacją, rozumem i wytrwałością. Znaczenie większe i nowocześniejsze jest dziś potencjał wytwórczy Polski. Jesteśmy bogatsi o doświadczenia siedmiu już lat przyspieszonego rozwoju. Rozwiązanie naszych problemów ułatwia nam silniejsza pozycja i wzmożony autorytet Polski w socjalistycznej wspólnocie i w świecie.

Polityka społeczno-ekonomiczna partii przynosi niezaprzeczalne rezultaty i mimo trudniejszych warunków cele programu VII Zjazdu partii mogą być i będą zrealizowane. Zależy to od ofiarnego wysiłku aktywnej naszej partii, ogółu jej członków i kandydatów, od powszechnego czynu ludzi pracy, od skutecznego pokonywania zjawisk partackich i niedbalstwa, bylejakości i przeciętności.

W kraju naszym dominują przykłady dobrej roboty, wysokiej gospodarności, inicjatywy i nowatorstwa. Twórcami tych przykładów — i to decydująco o obecnym obliczu i kształcie Polski — są zarówno członkowie naszej partii, jak też członkowie ZSL, SD oraz bezpartyjni, wszyscy, którzy wiedzą od czego dążyć i jaką drogą można dojść do najbardziej korzystnych efektów dla siebie i dla Polski. Na upowszechnianiu takich postaw twórczych wzorze współczesnego patriotyzmu, na rytmicznej realizacji zadań, wynikających z programu VII Zjazdu i przeprowadzaniem manewru gospodarczego, koncentrujemy nasze działania.

Cenna jest każda inicjatywa, każdy czyn i usprawnienie przybliżające rzeczywistość do wizji Polski 1980 roku — tej wizji, którą mieliśmy przed oczami, gdy pod przewodnictwem partii i towarzyszy Edwarda Gierka na trudnym przełomie lat 1970/71 rozpoczynaliśmy pracę. Jesteśmy pewni, że cel ten osiągniemy.

Nowa strategia partii szansą rozwoju Białostocczyzny

Władysław Juszkiewicz

— zastępca członka KC, I sekretarz KW w Białymstoku

Historyczne dokonania naszego narodu w latach 70-tych świadczą dobitnie, jak śmiały i trafny jest program VI i VII Zjazdu, jak wielkie są siły i możliwości Polaków. Realizując ten program wyzwoiliśmy ogromny potencjał energii ludzkiej i stworzyliśmy warunki lepszego życia obecnym i przyszłym pokoleniom.

Z niezwykłą konsekwencją i pryncypialnością kierownictwo partii urzeczywistnia jedynie słuszną strategię rozwoju Polski. Z tym samym uporem i z większą, społeczną ofensywnością powinniśmy podołać tą drogą. Imponujące tempo rozwoju kraju znajduje pełne potwierdzenie i u nas, na Białostocczyźnie. Stanowiąc najlepszy przykład głębokiej i wszechstronnej przeobrażenia społeczno-gospodarczej. Nowa strategia partii dała naszemu regionowi silny impuls przemian, niebawem się stanie nadrobienie opóźnień i wielkiego awansu społecznego.

W Białostoccu, niegdyś za północnym w rozwoju regionie, żyje dzisiaj społeczeństwo stosunkowo zamożne, nie gorzej niż gdzie indziej wykształcone, otwarte na postęp, coraz aktywniej uczestniczące w kulturze. Tak więc urzeczywistnia się humanistyczny, najważniejszy cel naszych dążeń — dobro i szczęście człowieka!

Głębokie i rozległe przeobrażenia Białostocczyzny — to dowód ogromnych możliwości socjalizmu, świadectwo siły i trafności naszego leninowskiego programu oraz ofensywności działania naszej partii w minionym siedmiolciu.

W nasz białostocki, zielony pejzaż, bez szkody dla jego walorów i uroków, wrosły nowoczesne zakłady przemysłu włókienniczego, spożywczo-drewnego i elektronicznego. Szeroko zakłada nowoczesność do naszej wsi, dynamicznie rozwija się młody, białostocki ośrodek akademicko-naukowy. Coraz szybciej stajemy się województwem przemysłowo-rolniczym.

Wielką wymową ma fakt, że właśnie w minionym siedmiu latach Białostocczyzna po raz pierwszy w historii uzyskała wyższą niż średnio w kraju dynamikę postępu społeczno-gospodarczego i nadal ją utrzymuje. Wartość produkcji naszego przemysłu jest dzisiaj trzy i pół raza większa niż w 1970 roku. Wobec szybkiego rozwoju całej gospodarki kraju, białostockie tempo jest świadectwem twórczego wykorzystania

naszych szans stworzonej przez kierownictwo naszej partii.

Wszyscy jesteśmy zgodni, że historyczny zwrot naszej partii przed siedmiu laty zaistniał w Polsce dokonania godne podziwu, godne komunistów. Ale też z naszej ideologii — marksizmu-leninizmu, z realnej oceny sytuacji gospodarczej, płynnie nakaz konfrontowania sukcesów z dalszą perspektywą rozwoju, a potrzebami i oczekiwaniami społeczeństwa. A te przecież stale rosną i będą rosły, zderzając się z różnymi napięciami.

Mówimy o tym otwarcie, odwołując się do trudności, które są naturalne, bo wynikają z wysiłku tempa przemian. My, na Białostocczyźnie, nie tak przedtem dawno przekazywaliśmy trudności — trudności stagnacji. Dlatego dobrze rozumiemy i chcemy pokonywać trudności dynamicznego rozwoju.

Przykład takiego podejścia, widoczny choćby w przygotowaniu i przebiegu IX Plenum KC, płynnie od kierownictwa partii: takiej metody z całą konsekwencją uczy nas tow. Edward Gierka. Tymi wskazaniami kierujemy się w codziennej, uporczywej pracy partii, dzięki nim potrafimy trafnie ocenić dorożek oraz ostrzeż spojrzeć na potrzeby, możliwości i zadania.

Przyjeżdżaliśmy na Konferencję z dużym doświadczeniem, ale też z całą świadomością oczekiujących nas zadań, szeroko i jednoznacznie nakreślonych w referacie I sekretarza Komitetu Centralnego. Pragniemy dobrze wykonać tego roczne zadania i wypełnić wyłożoną pracę całej trójki, nie łatając, jakże wyjątkowo, kawałki dekady. Ambicją naszą jest zwiększanie udziału Białostocczyzny w osiągnięciu głównego celu, jakim jest stałe podnoszenie poziomu życia społeczeństwa polskiego, a szczególnie w rozwiązywaniu problemu żywnościowego.

Fawie połowę produkcji przemysłowej w województwie przeznaczamy na rynek, znaczny i rosnący jest też potencjał produkcyjny rolnictwa. Stąd nasza szczególna powołanie i odpowiedzialność wobec kraju. Narzucał nam w tym pięciolatek wysiłek tempa wzrostu produkcji rolnej globalnej o 33, a towarowej o 45 procent. Stanowi to podstawę rozwoju i dużego wzrostu produkcji dominującego u nas przemysłu rolno-spożywczego.

Nasz optymizm i wiara, że potrafimy dobrze wykonać przyznanie zadania, opieramy na realnych podstawach. Najważniejsze z nich, to pełna realizacja zadań dwóch pierwszych lat obecnej pięciolatki, to wykonanie lub przekroczenie wszystkich przyznanek wskaźników.

Nastąpiła poprawa jakości pracy i efektywności gospodarowania we wszystkich dziedzinach życia. Dwukrotnie wyższe jest niż w ubiegłym pięciolacie tempo wzrostu wydajności pracy. Pomysłowość i inicjatywizm miało zaplanowane zadania budownictwa mieszkaniowego. Rytmicznie buduje się 13 obiektów o szczególnym znaczeniu dla kraju i regionu. Z wyprzedzeniem terminów realizowane są także priorytetowe inwestycje, jak „Unitra-Polkor” i nowoczesny zakład „Hortex”. Białostocczyzna umie docenić środki przeznaczone na jej rozwój.

Mimo zmagania z nie sprzyjającą aurą w 1977 roku osiągnęliśmy wzrost zarówno globalnej jak i towarowej produkcji rolnej, wykonując z nadwyżką plan skupu mleka i żywności. Zorganizowaliśmy 150 zespołów chłopskich, 12 spółdzielni produkcyjnych oraz blisko 1000 gospodarstw specjalistycznych. Tyłko w zeszłym roku wartość dodatkowej produkcji na rynek i eksport wyniosła około jednego mld złotych. Jest to najlepszy wynik z poparcia naszej polityki przez ludzi pracy, jest to źródło dalszej mobilizacji społecznej.

Decyzje V, VI i IX Plenum KC stworzyły nam nowe możliwości rozwoju, preferując główne gałęzie gospodarki województwa. Zgodnie z intencją manewru gospodarczego aż 80 procent ogólnych nakładów inwestycyjnych przeznaczamy na rozwój i modernizację przemysłu konsumpcyjnych, produkcję żywności i budownictwo mieszkaniowe. W rolnictwie szczególnie wysiłek koncentrujemy na rozwoju gospodarstw specjalistycznych,

zespołów chłopskich, umacnianiu i rozbudowie państwowych i spółdzielczych gospodarstw rolnych, na racjonalnym wykorzystaniu wszystkich środków produkcji, a w szczególności ziemi.

Cenną zdobyczą i przesłanką dalszego powodzenia naszych zamierzeń w rolnictwie jest wzrost zaufania wsi do polityki partii, ukształtowanie się poczucia stabilności i dobrej atmosfery społeczno-produkcyjnej. Ustawa przyznająca rolnikom prawo do emerytury odegrała tu doniosłą rolę.

Mamy, Towarzysze, na Białostocczyźnie klimat dobrej pracy i dlatego realizując uchwałę dzisiejszej Konferencji będziemy stawiali sobie wysokie wymagania. Świadomo, że rozpoznanych potrzeb i możliwości, zobowiązani, poparcie ludzi pracy — przyjeżdżamy na rok bieżący śmiało, ale realnie plany społeczno-gospodarcze. Pragniemy we wszystkich dziedzinach nadal utrzymać wyższe niż średnie w kraju tempo rozwoju.

Planując ten rok, a nawet całe pięciolatek, nie mogliśmy jednak uwzględnić zapoczątkowania wielu ważnych społecznie potrzeb, zwłaszcza w oświacie, gospodarce komunalnej i komunikacji. Chcielibyśmy także jeszcze szybciej dokonywać technicznej rekonstrukcji rolnictwa i — mimo dużego obecnego rozmachu — budować więcej mieszkań w mieście i na wsi.

Jesteśmy jednak przekonani, że w tym roku przyjeżdżamy trafnie, maksymalnie nakreślone zadania, pozostające w pełnej harmonii i spójności z wymogami gospodarki kraju, jak również z programem perspektywicznego rozwoju Białostocczyzny.

Realizując nasze śmiałe zadania dobrze służymy ludziom, pożądanym awansom społecznym, pomażemy się Polakom. Rozwój sił wytwórczych i nasza praca i deowo-wychowawcza kształtują socjalistyczną świadomość i nową osobowość człowieka. Mamy ogromne możliwości, żeby proces ten pogłębiać i wzmacniać pozytywne tendencje, a jednocześnie bezwzględnie zwalczać postawy i zjawiska negatywne.

Konsekwentnie będziemy przestrzegali zasady: gdzie towarzysze — tam partia, gdzie partia — tam wysiłek wymagania i dobra robota. Temu zadaniu podporządkowana jest praca ideowo-wychowawcza, tak rozumiany zadania sformułowane na VII Plenum KC, temu służą rozbudowywany szeroko z inicjatyw Komitetu Centralnego systemu pracy szkoleniowej i agitacyjnej.

Do przegłosowania II Krajowej Konferencji PZPR napływają liczne listy z życzeniami oraz meldunkami o czynach produkcyjnych, zaletach, kopalniach, zakładach metalowych i chemicznych, elektrycznych, przedsiębiorstwach budowlanych i transportowych, fabrykach przemysłu lekkiego i spółdzielczości pracy.

Serdeczne życzenia owocnych obrad się uczestnikom Konferencji członkowie spółdzielni rolniczych i wiejskich, pracownicy państwowych gospodarstw rolnych, organizacje partyjne i związkowe, ogniska Socjalistycznych Związków Młodzieży Polskiej, pracownicy nauki i techniki, twórcy kultury i sztuki, nauczyciele, studenci i uczniowie.

Na użytek zagranicznych środków masowego przekazu przebieg obrad Konferencji relacjonowali dziennikarze z innych krajów, akredytowani w centrum prasowym Polskiej Agencji Interpress w gmachu Teatru Wielkiego i Opery. Zgłosiło się tu ponad 60 stałych korespondentów z zagranicy z Warszawy.

Wśród ok. 20 specjalnych wysłanników prasy, radia i telewizji — reprezentowany jest m. in. londyński „Times”, francuski „Le Monde”, amerykański dziennik „Christian Science Monitor” i tygodnik „Time”.

W kuluarach amfiteatru Sal Kongresowej —

Z imieniem naszej partii i leninowskiego Komitetu Centralnego, z imieniem naszego przywódcy, towarzysza Edwarda Gierka, ludzie pracy uosabiają ogromny sukces Polski, jej coraz wyższe i bardziej cenione miejsce wśród państw i narodów świata. Jako Polacy, jako komuniści, dumni jesteśmy, że nasza socjalistyczna Ojczyzna rozwija tak aktywne kontakty międzynarodowe i jednoczy się z nami więcej przyjaceli.

Każdy myśliciel Polak wie dobrze, że źródłem siły i rozwoju Polski jest niezłomny sojusz z Krajem Rad, sojusz i współpraca z socjalistycznymi narodami. Naszą powinnością i odpowiedzialnością jest prowadzić politykę pokojową, jak codzienna, żmudna praca całego społeczeństwa.

Jako województwo przy granicach utrzymujemy bliskie i serdeczne kontakty z naszymi przyjaciółmi z Białorusią i Litwą. Wysoko cenimy sobie wymianę doświadczeń i twórczą współpracę.

W realizacji śmiałych i trudnych zadań, a także w walce politycznej, nasza partia zdobyła ogromne doświadczenia. Mamy liczny i ofiarny aktyw w szeregu naszej partii wstąpiło tysiące oddanych towarzyszy, głównie robotników chłopskich. Pogłębiła się ideologiczna i polityczna świadomość socjalistyczna. Wola partii zespoliła się w socjalistyczną siłę. Umocniła się codzienna, konkretna i szczerza współpraca członków partii, ZSL i Stronnictwa Demokratycznego.

Współdziałanie wszystkich sił społecznych dobrze służy pogłębianiu tak wieloletniej przyjaźni, przetrwaniu i rozwojowi socjalistycznej demokracji.

Tę białą każdą Polakowi w prawdę pragniemy, jesteśmy bardziej utraćli poddać obecnej kampanii wyborczej do rad narodnych i w toku realizacji uchwały II Krajowej Konferencji Partyjnej.

Dorożek naszych obrad głęboka partynia ocena do konan naszego kraju, mobilizując zadania zawarte w referacie Biura Politycznego, będą źródłem nowej inspiracji i wielkiego wysiłku w pełnej realizacji uchwały VII Zjazdu.

Z upoważnienia czterdziestu, towarzyszy białostockiej wojewódzkiej organizacji partyjnej, w imieniu jej delegatów i wszystkich ludzi pracy naszego województwa, mam zaszczyt zapewnić, że dołoży my starań, zmobilizujemy wszystkie siły, aby wykonać z honorem czekające nas zadania.

Migawki z sali obrad

Do przegłosowania II Krajowej Konferencji PZPR napływają liczne listy z życzeniami oraz meldunkami o czynach produkcyjnych, zaletach, kopalniach, zakładach metalowych i chemicznych, elektrycznych, przedsiębiorstwach budowlanych i transportowych, fabrykach przemysłu lekkiego i spółdzielczości pracy.

Serdeczne życzenia owocnych obrad się uczestnikom Konferencji członkowie spółdzielni rolniczych i wiejskich, pracownicy państwowych gospodarstw rolnych, organizacje partyjne i związkowe, ogniska Socjalistycznych Związków Młodzieży Polskiej, pracownicy nauki i techniki, twórcy kultury i sztuki, nauczyciele, studenci i uczniowie.

Na użytek zagranicznych środków masowego przekazu przebieg obrad Konferencji relacjonowali dziennikarze z innych krajów, akredytowani w centrum prasowym Polskiej Agencji Interpress w gmachu Teatru Wielkiego i Opery. Zgłosiło się tu ponad 60 stałych korespondentów z zagranicy z Warszawy.

Wśród ok. 20 specjalnych wysłanników prasy, radia i telewizji — reprezentowany jest m. in. londyński „Times”, francuski „Le Monde”, amerykański dziennik „Christian Science Monitor” i tygodnik „Time”.

W kuluarach amfiteatru Sal Kongresowej —

Kobiety rzecznikami postępu na wsi

Anna Słowikowska

— rolniczka ze wsi Śmieciuchówka, gmina Prze-
roś, woj. suwalskie

Cieszę się, że reprezentuję rolników województwa suwalskiego, którzy w 1977 roku znacznie przekroczyli plan skupu mleka i mleka. Jestem rolniczką z gminy Prze-
roś, jedną z milionowej liczby kobiet pracujących na wsi.

Dlatego też pragnę podzielić się swoimi spostrzeżeniami na podstawie doświadczeń z własnego gospodarstwa i obserwacji codziennego życia. Wraz z mężem gospodarujemy na 16-hektarowym gospodarstwie indywidualnym, które jako jedno z pierwszych w gminie otrzymało kartę gospodarstwa specjalistycznego.

Kilkuletnia praca wieloletni w gospodarstwie tradycyjnym sposobem nie dała zamierzonych efektów gospodarczych i ekonomicznych. Po dłuższych rozważaniach postanowiliśmy specjalizować się w produkcji trzody chlewnej.

W roku 1972 wybudowaliśmy chlewnię, w której odchowujemy rocznie ponad 60 sztuk warchlaków. Początkowo zakupiliśmy 25 młoci z Przedsiębiorstwa Obrótu Zwierząt Hodowlanych, a następnie zawarliśmy umowę z PGR-em, dając mu materiał do tuczu.

Po VII Zjeździe partii zwiększyliśmy stan młoci o 10 i w chwili obecnej posiadamy 35 sztuk. W skali rocznej z 1 ha sprzedajemy około 1700 kg żywa (średnia w województwie 152 kg).

Bazę paszową zabezpieczamy w 60 proc. z własnego gospodarstwa, resztę pasz, głównie przemysłowych otrzymujemy z PGR i GS.

Specjalizacja gospodarstwa wpłynęła na korzystne zmiany warunków życia i pracy naszej rodziny, ułatwiła również pracę mnie — jako kobiecie. W jej wyniku mniej czasu poświęcamy na pracę, a tym samym mamy go więcej

na wypoczynek, wychowanie dzieci, czytanie literatury fachowej oraz pracę społeczną. Zwiększone dochody pieniężne pozwoliły na pełne samczamizowanie gospodarstwa, a także nowoczesne urządzenie mieszkalnia.

Dalsze upowszechnienie specjalizacji wymaga jednak rozwiązania wielu problemów, jak np.: zwiększenia stopnia mechanizacji prac w rolnictwie, polepszenia zaopatrzenia w środki produkcji, materiałów budowlanych oraz usprawnienia całej sfery obsługi rolnictwa.

My rolnicy, a szczególnie kobiety wiejskie myślimy tak, że ten tylko nas rozumie i daje uznanie naszemu trudowi, kto sam w życiu ciężko się napracował i poznał smak potu i znoju fizycznej pracy.

To Wam, Towarzyszu Gierku rolnicy polscy zawdzięczają wiele z tego, co ostatnio zmieniło się na lepsze w naszym losie. Odwzajemniamy też Waszą serdeczną troskę o nasze sprawy — wyższą produkcją i gorącym poparciem dla Waszej polityki.

Z myślą o lepszej przyszłości dla rolnictwa, jaką kształtuje aktualna polityka, pragniemy skierować syna do szkoły rolniczej, aby mógł przejąć po nas gospodarstwo i prowadzić je jeszcze bardziej nowoczesnie. Tak samo jak myśli o przyszłości rolnictwa, tak samo jak myśli o przyszłości suwalskich rolników.

Wiemy doskonale, że kobieta w mieście również musi ciężko pracować, a po pracy wraca do domu, do swoich codziennych obowiązków. Jednak kobieta, pracująca w mieście ma pewne udogodnienia. Korzysta z urlopu macierzyńskiego, a potem może oddać dziecko do żłobka. Kobieta na wsi natomiast nie korzysta z takiego urlopu. Niejednokrotnie po urodzeniu dziecka po tygodniu, dwóch, musi pracować ciężko w gospodarstwie.

Sądzę, że i na wsi organizacje obsługujące rolnictwo winny upowszechniać żłobki i przedszkola. To bardzo ważne dla prawidłowego rozwoju wiejskich dzieci. Chcemy naszym dzieciom zapewnić racjonalne dzieciństwo. Chcemy od samego początku przyzwyczajać dzieci do nowoczesnego życia na wsi, żeby tę wiedzę i politykę, a potem kiedy dorosną, żeby na wsi z chęcią pozostali.

Kolejną bardzo ważną sprawą, zwłaszcza dla gospodarzy, to prawidłowe zaopatrzenie sklepów wiejskich. Obecna wieś i jej mieszkańcy to nie tylko producenci żywności, ale także i odbiorcy artykułów przemysłowych i spożywczych. W nowoczesnym gospodarstwie rolnym nie można liczyć na samozaopatrzenie i dlatego artykuły pierwszej potrzeby muszą znaleźć się w sklepach. Powinno być to na zaoszczędzenie czasu pracy kobiet ułatwianie szybkiego przygotowania posiłków. Zaoszczędzony czas i wysiłek przyczyni się do wzrostu produkcji i nowoczesnego prowadzenia gospodarstwa domowego i wychowania dzieci.

W ostatnim okresie w województwie naszym odnotowa-

my wzrost przemożności i sprawności działania kobiet rolniczych, poprawę jakości i terminowości świadczonych przez nich usług. W wyniku powołania Spółdzielni Kółek Rolniczych coraz częściej uczestniczymy w szeregu użytecznych kursów i zajęciach społeczno-wychowawczych. Szczególnie pożyteczną rolę spełniają szkoły społeczno-polityczne kształcenia kobiet organizowane przez Kółka Rolnicze.

Sądzę, że takie poczynania byłyby bardzo potrzebne i na czasie, bo przecież kobieta wiejska, podobnie jak w mieście, pragnie coraz więcej wiedzy o życiu społeczno-politycznym, podnosi kwalifikacje zawodowe, ładnie i modernie się ubierać oraz chce mieć nowoczesnie wyposażone mieszkanie. Z taką fachową pomocą i radą przychodzi nam instruktor Kół Gospodarki Wiejskich.

Tylko przez stały postęp, ułatwienie pracy kobiecie wiejskiej, życie na wsi będzie coraz łatwiejsze i przyjemniejsze. Wówczas wiele z nas chętnie skorzysta z mało jeszcze dostępnych kobiecie wiejskiej czasów w górach czy nad morzem, pojedzie na wakacje. W rezultacie coraz więcej dziewcząt pozostanie na wsi, polubi tę wieś i zechce swoje dzieci wykształcić na rolników.

W roku bieżącym obchodziliśmy 30 rocznicę powstania PZPR. Dlatego też, aby godnie uczcić to rocznicę rolnicy województwa suwalskiego, którzy swą dotychczasową pracą i uzyskanymi wynikami udowodnili, że potrafili dobrze gospodarować, dokoła wszelkich starań, aby postawić II Krajowej Konferencji Partyjnej wieś w życiu dla dobra całego narodu i naszej socjalistycznej Ojczyzny.

Dyskusja na II Krajowej Konferencji PZPR

Józef Grygiel

— członek KC, I sekretarz KW w Częstochowie:

Na II Krajową Konferencję PZPR przychodzimy z wieloma problemami. Jasna i odważna myśl polityczna wyrażona w decyzjach kolejnych plenarnych posiedzeń Komitetu Centralnego torowała drogę stałej poprawie jakości gospodarowania, doskonaleniu pracy z kadrami oraz ofensywnemu, partyjnemu działaniu na froncie ideowo-wychowawczym i partyjno-organizatorskim.

Realizując zadania gospodarcze 1977 r. szczególnie postęp osiągnięto w woj. częstochowskim w dziedzinach objętych manewrem gospodarczym. Produkcja rybnictwa wzrosła o 16 proc. Nastąpił postęp w dziedzinie inwestycji, dobre rezultaty uzyskało częstochowskie rolnictwo, zwłaszcza w zakresie racjonalnego gospodarowania ziemią. Mówiłem o generalnie dobrych rezultatach, jakie osiągnięliśmy w gospodarce województwa.

Moglibyśmy jednak powiedzieć dzisiaj o większym do-

Henryk Szablak

— sekretarz Komitetu Warszawskiego:

Warszawa za kilka dni obchodzić będzie 33-lecie wyzwolenia. Dzięki trudowi wszystkich Polaków wyrosła metropolia, symbol patriotycznej jedności naszego narodu. W wyniku programu rozwoju Warszawy, realizowanego z osobistej inicjatywy Edwarda Gierka, przeobrażeniu uległ kształt urbanistyczny stolicy, w jej krajobraz wrosły nowe, ważne obiekty. Tylko w ostatnich 2 latach wybudowaliśmy prawie 40 tys. mieszkań. Pociągamy szereg inicjatyw służących dalszemu przyspieszeniu budownictwa mieszkaniowego. Chcemy, aby baza gospodarcza, którą dysponujemy, wnosila coraz wyższe wartości. Coraz lepiej służą wzbogacaniu narodowej kultury środowiska twórcze stolicy.

Warszawa ma największy w kraju potencjał naukowy. Niezbędne jest dalsze zwiększenie efektywności jego pracy. Warszawska organizacja partyjna działa także w środowiskach, które swą pracą wywierają wpływ na bieg życia w całym kraju: są to jednostki zarządzające. Powinniśmy jeszcze aktywniej działać na rzecz szybkiego wdrażania decyzji podejmowanych przez kierownictwo partii i rząd.

Nadal różni ideowo i politycznie przeciwnicy Polski socjalistycznej nie zaprzestają, bardziej się mniej zakamufłowanych, poczynają oblicznych na podważenie zaufania do polityki partii, na dyskredytowanie naszych osiągnięć, na osłabienie naszego rozwoju. Godzącą w interesy Polski próbą różnych graczy i renegatów politycznych spotyka się zdecydowany opór klasy robotniczej, wszystkich środowisk warszawskich. Flakami zakochaliśmy się zabiegami naszych przeciwników o pozyskanie młodzieży.

Partia cieszy się w społeczeństwie wysokim autorytetem i uznaniem. Ludzie pracy jednoznacznie identyfikują Polskę z socjalizmem.

Józef Nowotny

— członek KC, I sekretarz KF w Hucie im. Lenina w Krakowie:

Nasza fabryczna organizacja partyjna, licząca ponad 8 tys. członków i kandydatów, zwróciła szczególną uwagę na rozwijanie inicjatyw pracowniczych, kształtowanie właściwych wzorców osobowych, stwarzanie warunków sprzyjających rozwojowi aktywnej społecznie - zawodowej ludzi pracy. W okresie dwóch lat bieżącej 5-letniej załoga wyprodukowała dodatkowo ponad plan wyroby hutnicze wartości 570 mln zł.

W okresie tym przeprowadzono ogółem ponad 1148 tys. roboczogodzin w ramach czynów partyjnych i społecznych. Dla uczczenia 60 rocznicy Wielkiego Października załoga kombinatu podjęła i wykonała zobowiązania o łącznej wartości 116 mln zł. Ich realizacja przyczyniła się w znacznej mierze do wykonania zadań drugiego roku bieżącej 5-letki.

Nasza fabryczna organizacja PZPR w okresie ostatnich

Jerzy Zasada

— członek KC, I sekretarz KW w Poznaniu:

Wojewódzka pożyteczna organizacja partyjna wiele uwagi poświęca sprawie dalszego doskonalenia pracy partii, umocnieniu jej kierowniczej roli i oraz pogłębieniu działalności ideowo - wychowawczej i kontrolnej. Ma to istotny wpływ na pomyślną realizację zadań gospodarczych. Zakłady przemysłowe woj. poznańskiego zrealizowały swoje zadania z nadwyżką. Mimo pewnych trudności wykonano plan budownictwa mieszkaniowego, a dobre wyniki osiągnięto także w produkcji roślinnej i zwierzęcej.

Obok tych osiągnięć mamy także świadomość występujących jeszcze braków i niedomagań. Podejmujemy różnorodne działania, aby braki te usunąć. Zwalczamy wszelkie przejawy niekompetencji, nieodpowiedzialności i nierzetelności wykonywania obowiązków. Do pilnych spraw zaliczamy obecnie konieczność rozwiązania problemów zao-

Tadeusz Porębski

— członek KC, rektor Politechniki Wrocławskiej:

W latach 70-tych umocniła się pozycja nauki w naszym kraju, a trochę partii i państwa o jej kadrowy i materialny rozwój była w tym o-

Polskę pod tym względem w pierwszej 10-letniej krajowej piętnastoletniej.

Wzrósł udział nauki w życiu gospodarczym i społecznym. Stworzone lepsze warunki warstwowo licznemu gronu uczonych. Nasuwa się jednak wniosek, iż mechanizmy regulujące przepływ nowej myśli naukowej i technicznej do gospodarki wymagają usprawnienia. Należałoby nawet pomyśleć nad nowymi, modelowymi rozwiązaniami w tej sprawie.

Gospodarka musi stawiać przed nauką zadania nie tylko na następny rok czy 5-letkę; musi ścisłej określać przyszłe zadania, szczególnie utylitarne, uwzględniając długoletnią perspektywę. W warunkach dobrego spełnienia przez naukę jej funkcji jest dokonanie koncentracji potencjału badawczego na wy-

Bolesław Koperski

— członek KC, I sekretarz Komitetu Łódzkiego:

Najważniejszym zadaniem woj. łódzkiego jest produkcja rybnictwa. Towarzyszy temu szczególna troska o stałą poprawę jakości i nowoczesności wytwarzanych towarów. Przykładem jest wzrost w ub. r. produkcji wyrobów oznaczonych znakiem najwyższej jakości i zmniejszenie strat wskutek braków.

Drugim ważnym zadaniem przemysłu tego regionu jest produkcja eksportowa. Istotną rolę odgrywa tu współpraca gospodarcza z ZSRR, z którego importujemy wiele surowców, bez których trudno byłoby sobie wyobrazić rytmiczną pracę naszego przemysłu.

Realizując jedność polityki, ideologii i ekonomii musimy dostrzegać olbrzymią sferę zagadnień ideowo-wychowawczych, wynikających z dorobku VII i IX Plenum KC. Zagadnieniem o podstawowym

Aloja Kopalko

— członek Egzekutywy KMiG, naczelnik miasta i gminy Koronowo, woj. bydgoskie:

Reforma terenowych organizacji władzy i administracji państwowej przyniosła naszej gminie szersze możliwości działania, umocniła rolę i autorytet rad narodowych, wyzwoliła nowe ambicje. Naczelnik gminy otrzymał takie uprawnienia, które pozwoliły mu stać się gospodarzem terenu odpowiedzialnym za jego rozwój. Ich wykorzystanie wymaga jednak rozwijania współpracy i bezpośrednich kontaktów z ludźmi, z samorządem mieszkańców i sołectwa. Jest jeszcze sporo spraw, które powinny być podjęte i rozwiązane, byśmy mogli nasze funkcje i zadania gospodarcze w pełni i sprawnie realizować.

Doceniamy wysiłek wkładany w to, aby urzędy gminne były lepiej wyposażone w urządzenia biurowe, połączenia telefoniczne i teleksowe. Potrzeba nam jednak jeszcze więcej prostych, a także nowoczesnych urządzeń zapewniających operatywną działalność.

Mieczysław Grad

— zastępca członka KC, sekretarz CRZZ:

Ponad 12-milionowa rzesza związkowców widzi w obradach II Konferencji konsekwentne dążenie partii do nakreślenia takich zadań i takich sposobów ich realizacji, które zapewnią dalsze pomyślne wykonanie programu VII Zjazdu PZPR. Będziemy z pełnym zaangażowaniem uczestniczyć w realizacji wskazanych Konferencji, wspierać samodzielną działalność w dziedzinie zwiększania produkcji rybnictwa i eksportowej, racjonalizacji importu, podnoszenia efektywności gospodarowania. Coraz lepiej będzie temu służyć rozwój socjalistycznej współzawodnictwa pracy.

Stawiając wysokie wymagania załogom, jesteśmy równocześnie rzecznikami zwiększenia odpowiedzialności osób i ogniw gospodarczych, od których zależy poprawa zaopatrzenia produkcji, organizacji i rytmiczności pracy, wykorzystania postępu technicznego i wniosków racjonalizatorskich. Powinniśmy szerzej korzystać z uprawnień robotniczej kontroli

Jerzy Grochmalicki

— zastępca członka KC, I sekretarz KW w Wałbrzychu:

W skupiającej przeszło 50 tys. osób organizacji partyjnej woj. wałbrzyskiego, robotnicy i chłopi stanowią ponad 60 proc. Jest ona siłą polityczną skuteczną kierującą procesami społeczno-gospodarczymi rozwoju regionu. Wnikliwe wsluchiwanie się w głosy oby-

wań, a w Wałbrzychu podjęto wytwarzanie 247 tys. turystycznych radiobiorników samochodowych. Szerzej wyko-

W przemyśle przez 3 kolejne lata przysortowano niemal w całości uzyskiwalni drogą zwiększenia wydajności pracy. Kontynuując podjęte inicjatywy, dążymy do możliwie pełnego wykorzystania zasobów surowcowych, istniejącego potencjału wytwórczego oraz kwalifikacji załóg. Np. poprzez lepsze wykorzystanie powierzchni produkcyjnych i usprawnienie kooperacji, wykonano w 1977 r. w Nowej Rudzie dodatkowo 40 tys. radiobiorników turystycznych.

Antoni Huczek

— członek Egzekutywy KW w Bielsku Białym, I sekretarz KF w Fabryce Samochodów Małolitrażowych:

Jako przedstawiciel 34-tygodniowej załogi FSM pragnę zameldować, że w latach 1976 i 1977 pomyślnie zrealizowaliśmy nasze zadania, przygotowując warunki, aby w br. osiągnąć pełną zdolność produkcyjną i 1200 tys. samochodów „Fiat 1200 p”.

Dorobek naszego kraju w ciągu ostatnich kilku lat ma swoje źródło w słusznym, ambitnym i odpowiadającym narodowi programie partii, w tym, że wszystkie ogniw partyjne coraz lepiej dbają o aktywizację społeczno-zawodową załóg. Stawianie ambicji i konkretnych zadań i konsekwentne wspieranie wszelkich słusznych poczynań sprzyjały wyzwalaniu zapału i wiążę kolektyw pracowniczy.

Ważnym zadaniem we wszystkich zakładach pracy, szczególnie tam, gdzie przebiega załoga młoda, jest pogłębianie wśród pracowników wiedzy o sposobach zarządza-

Grażyna Szadkowska

— I sekretarz KZ w Radomskich Zakładach Przemysłu Skózanego „Radoskór”:

W woj. radomskim osiągnięliśmy w 1977 r. dobre wyniki w produkcji przemysłowej przy stosunkowo wysokiej dynamice eksportu. Cieszą nas szczególnie efekty pracy budowlanych; dzięki przekroczeniu zadań w tej dziedzinie 250 rodzin szybciej wprowadzi się do nowych mieszkań. Dobre rezultaty nie przesłaniają nam jednak trudności i napięć, a także słabości, z którymi nie zawsze jeszcze potrafimy sobie poradzić. Chodzi szczególnie o dalszą poprawę gospodarności, podniesienie dyscypliny i jakości produkcji.

Jan Heigelman

— zastępca członka KW w Olsztynie, dyr. Kętrzyńskiego Zjednoczenia Rolniczo-Przemysłowego:

Woj. olsztyński, którego głównym kierunkiem rozwoju jest gospodarka żywnościowa, wykonała wszystkie przewidziane planem 1977 roku zadania rolnictwa i skupu. Silnym ogniwem gospodarki żywnościowej jest rolnictwo Kętrzyńskiego Zjednoczenia Rolniczo-Przemysłowego, obejmujące 106 tys. ha użytków rolnych. Na tym obszarze agroluksu Kętrzyński stara się jednocześnie wysiłki wszystkich producentów żywności, PGR-ów, rolników indywidualnych, zakładów przemysłu spożywczego, przedsiębiorstw usługowych.

W okresie 4-letniej działalności zwiększyliśmy produkcję rolną ponad dwukrotnie, blisko dwukrotnie także zwiększyliśmy produkcję przysługującą do budowy agromiast przyszłości.

Leon Kotarba

— zastępca członka KC, I sekretarz KW w Rzeszowie:

W oparciu o uchwały IX Plenum KC dokonaliśmy wnikliwej analizy istniejących w województwie możliwości dalszego wzrostu produkcji rolnej i eksportowej, produkcji rolniczej, rozwoju budownictwa mieszkaniowego i usług, lepszego funkcjonowania handlu. Dysponujemy nowoczesnym potencjałem wytwórczym, zwłaszcza w wiodących regionach. Chodzi o to, aby w pełni ten potencjał wykorzystać. W br. wprowadzamy na rynek ponad 150 nowych i zmniejszających wyrobów. Wzrosła wydajność pracy, jednak i tutaj istnieją znaczne jeszcze możliwości.

Konieczne jest większe

ny, a w Wałbrzychu podjęto wytwarzanie 247 tys. turystycznych radiobiorników samochodowych. Szerzej wyko-

W przemyśle przez 3 kolejne lata przysortowano niemal w całości uzyskiwalni drogą zwiększenia wydajności pracy. Kontynuując podjęte inicjatywy, dążymy do możliwie pełnego wykorzystania zasobów surowcowych, istniejącego potencjału wytwórczego oraz kwalifikacji załóg. Np. poprzez lepsze wykorzystanie powierzchni produkcyjnych i usprawnienie kooperacji, wykonano w 1977 r. w Nowej Rudzie dodatkowo 40 tys. radiobiorników turystycznych.

Krzysztof Trębaczewicz

— zastępca członka KC, przewodniczący Rady Głównej Federacji SZMP:

Młodzi widzą w programie partii szansę spełnienia życiowych potrzeb i pokoleniowych ambicji. To właśnie ten program - zagwarantował pełne zatrudnienie milionom młodych ludzi, uczynił młodzież podmiotem w procesach przeobrażających nasz kraj. Dział nasze społeczeństwo, a w tym i młode pokolenie, ma nowe ambicje i potrzeby. Jedyną drogą do ich zaspokojenia prowadzi przez lepszą, wydajniejszą pracę. Pragniemy więc dać nowy impuls współzawodnictwu młodzi w walce o wyższą jakość pracy, o nowoczesność produkcji. Współuczestniczymy w zwalczaniu przejawów niegospodarności i marnotrawstwa.

Szczególne znaczenie przywiązujemy do dalszej poprawy sytuacji społecznej i ekonomicznej młodej rodziny. Chodzi tu o zapewnienie mieszkań młodym rodzinom, o sprawne funkcjonowanie systemu opieki nad dzieckiem i młoda matką, o nowe podej-

Antoni Karpiak

— członek KC, szypier kulowy w Przedsiębiorstwie Połowów i Usług Rybackich „Barka” w Kołobrzegu, woj. koszaliński:

W ogólnym dorobku woj. koszalińskiego wzrasta udział ludzi morza. Gospodarka całego środkowego wybrzeża nierozdzielnie związana jest z Bałtykiem. Pracowitość i zaangażowanie rybaków, marynarzy i portowców sprawiły, że istnieje tu potencjał liczący się w gospodarce województwa. Powołane przed niespełna 2 lata przedsiębiorstwo Polska Żegluga Bałtycka poważnie się umocniło, rozwijając morskie przewozy pasażerskie, polowe, przesyłki oraz inne usługi. Okazało się ono ważnym czynnikiem aktywizującym słońce dotychczas wykorzystywane porty.

Bałtyckie rybactwo wybrzeża środkowego, mimo niekorzystnej sytuacji w polowach w ostatnich 2 latach, poszczycić się może znacznymi osiągnięciami. Dostarczono na rynek ponad plan dodatkową ilość ryb i przetworów o łącznej wartości 8 mln zł. Nadal

Helena Porycka

— członek Egzekutywy KW w Siedlcach, I sekretarz POP, brygadziśka w Zakładach Przemysłu Odzieżowego „Cora” w Garwolinie:

Zakład nasz istnieje od 1 lat. Zatrudnia 850-osobową załogę. W większości są to młode kobiety, dla których praca w tym zakładzie jest pierwszym kontaktem z nowoczesnym przemysłem, uczy dyscypliny produkcyjnej, pracy w kolektywie itp.

W drugim półroczu ub. u. uzyskaliśmy już wysokie wskaźniki jakości produkcji, dostarczając 97 proc. wyrobów w pierwszym gatunku. Jest to gwarancja, że wykonamy także tegoroczne wyższe zadania.

O poprawę jakości pracy bardzo dbamy w całym zakładzie. Ambicją naszych robotników, techników i inżynierów jest to, aby wszystko co służyło jakości - dobru. Mamy obywatelne warunki i możliwości, aby hasło to realizować na co dzień. Załogi naszych przed-

Kazimierz Paczyński

— członek KW w Koninie, dyr. Przedsiębiorstwa Budowy Elektrowni i Przemysłu „Energoblok”:

Realizując podjęte na V i IX Plenum partii decyzje, dokonaliśmy przemianowania sił i środków na rzecz budownictwa mieszkaniowego. Konkretnie Zagłębie Węglowe potrzebuje przede wszystkim mieszkań. Dla ludzi zatrudnionych w przemyśle zbudowano nowy, 50-tysięczny Konin. Powstały nowoczesne osiedla mieszkaniowe w Kole, Słubcy, Turku i Kłodawie. Szczególnie ożywienie budownictwa nastąpiło po VII Zjeździe. Jednak realizacja budownictwa mieszkaniowego przebiegała dotychczas w oparciu o jedną, wysłużoną poligonową wytwórnię elementów wielkopłytowych. W listopadzie ub. roku, na rok przed planowanym terminem dokonaliśmy rozruchu pierwszego w woj. konińskim fabryki domów o zdolności wytwarzania 6 tys. izb rocznie. Pozwoli to na wyprodukowanie w br. o 2 tys. izb mieszkalnych więcej.

W ciągu ostatnich 2 lat wypracowaliśmy metody dobrej roboty pozwalające na skrócenie planowanego czasu budowy wielu ważnych obiektów. Osiągnięliśmy to rezultaty dzięki rzetelnej, systematycznej pracy i dobrej organizacji wszystkich uczestników procesu inwestycyjnego.

Obok osiągnięć i sukcesów widzimy jednak nie wykorzystane dotąd rezerwy. Ujawnił je przegląd placów budowy, dokonany przez zespoły społeczno-aktywne. Chodzi głównie o usprawnienie organizacji pracy, gospodarki materiałowej oraz o wykorzystanie inwencji załóg pracowników. Przygotowujemy się do wdrażania nowego systemu ekonomicznego - finansowego w budownictwie, który preferuje, obok poprawy gospodarności, terminowe wykonanie zadań budowlanych oraz poprawę jakości.

ciąg dalszy na str. 6

Dyskusja na II Krajowej Konferencji PZPR

Zygmunt Hajdowski

— członek KC, I sekretarz KW w Toruniu

Sprostanie wymaganiom dnia dzisiejszego musi być przedmiotem, a nie tylko „wskazaniem” sposobu polowania na sukces. Wskazanie, że polityka państwa do maksymalnego wykorzystania woj. toruńskiego niejednokrotnie dala dowody swej pracowitości, rzetelności i patriotyzmu wyrażającego się w działaniu na rzecz wspólnego dobra. Województwo nasze osiągnęło dobre rezultaty w wielu dziedzinach gospodarki. U podstaw leży świadomość szlaku celów politycznych przez VII Zjazd partii, a skonkretyzowanych w uchwałach plenarnych posiedzeń Komitetu Centralnego.

W woj. toruńskim poświęcamy dużo uwagi sprawie stałego doskonalenia metod działania politycznego. Dążymy do tego, by wszystkie zebrania i rozmowy partyjne kończyły się konkretnymi ustaleniami dotyczącymi tego, co każdy z członków partii robi dla rozwiązania omawianych spraw.

Roman Kozioł

— zastępca członka KC, mistrz w Fabryce Silników Elektrycznych „Tamel” w Tarnowie

W ostatnich latach ziemia tarnowska rozwija się szczególnie intensywnie. Powstało wiele nowych zakładów oraz zmniejszono liczbę linii produkcyjnych i całej łąki technologicznej. Obecnie naszym celem podstawowym jest efektywne i pełne wykorzystanie istniejącego potencjału przemysłowego tak, aby w pełni zrealizować zadania. Wiele w tej dziedzinie jest jeszcze do zrobienia. Uzyskane rezultaty mogłyby być wyższe, a ich społeczna wartość bardziej odczuwalna, gdyby zlikwidować niektóre zjawiska obniżające efektywność gospodarowania. Należy do nich złączyć sytuację surowcową w dominującym u nas przemyśle chemicznym, napędzając w kooperacji z innymi przedsiębiorstwami do życia prace niektórych ogniw administracji gospodarczej. Stąd też w br. zmierzamy przede wszystkim do lepszego wykorzystania istniejących rezerw. Jednym z głównych kierunków

naszej aktywności będzie dalszy rozwój produkcji eksportowej, którą już dzisiaj stanowią ponad 30 proc. produkcji fabryki silników elektrycznych.

Szczególną rolę przywiązuje do umocnienia pozycji mistrza, do którego obowiązkiem jest zarówno organizowanie produkcji, jak i działalność wychowawcza i upowszechnianie wzorców dobrej roboty. Do tych trudnych zadań przygotowujemy kadrę mistrzowską w ramach rozbudowanego systemu szkolenia i podnoszenia systemu kwalifikacji i edukacji ekonomicznej.

Jesteśmy świadomi, że realizacja zadań br. zależeć będzie w dużej mierze od ofensywności działania partii oraz poziomu społecznej świadomości, dyscypliny i pracowitości. Podejmujemy wszelkie wysiłki na rzecz rozbudowania inicjatywy i ambicji załóg naszych zakładów.

Bogdan Gierszanin

— I sekretarz Komitetu Środowiskowego Kultury, aktor Teatru Polskiego w Szczecinie

Jednym z niezbędnych warunków zbudowania rozwiniętego społeczeństwa socjalistycznego jest wysoki poziom rozwoju kultury i stałe wzbogacanie jej socjalistycznych i patriotycznych treści. Odczuwane od wielu lat zapotrzebowanie na książki, prasę, teatr, film, muzykę, plastykę i coraz pełniej zaspokajanie tych potrzeb — przemienilo się w trwałe nawyki kulturalne. W tym procesie ważną rolę przypada szkolnictwu wyższemu. Prężne środowisko naukowe i akademickie współtworzy nowe wartości socjalistycznej kultury. W naszym społeczeństwie środowisko studiuje obecnie 16,5 tys. studentów. Czynnikiem istotnym jest również regionalny ruch społeczno-kulturalny.

W swych działaniach politycznym nacisk na pracę kulturalną wśród załóg wielkoprzemysłowej klasy robotniczej, w ośrodkach mieszkaniowych i na wsi. Tu podkre-

Jerzy Kusiak

— członek KC, I sekretarz KW w Kaliszu

Świadomość, że nasz kraj musi w coraz większym stopniu opierać swój rozwój na lepszym wykorzystaniu posiadanych potencjałów, stanowi ważne źródło inspiracji i inicjatywy załóg produkcyjnych, środowisk technicznych, aktywów.

Możemy zapewnić, że woj. kaliskie już w 1979 roku zwiększy produkcję przemysłową o 50 proc. w porównaniu z 1975 rokiem — w zasadzie bez wzrostu zatrudnienia. W dyskusjach przed II Krajową Konferencją podkreślano, że potencjał produkcyjny nie jest w pełni wykorzystany. Jest wiele unikanych maszyn i urządzeń pracujących tylko na jedną zmianę. Postęp w mechanizacji i automatyzacji jest niezadowalający, w gospodarce surowcami i materiałami jest jeszcze wiele marnotrawstwa, a dyscyplina pracy na niektórych odcinkach pozostawia dużo do życzenia. Nie dość szybko i konsekwentnie wprowadzamy nowe mierniki działalności gospodarczej. Potykamy się niekiedy o niezłowne, przestarzałe struktury organiza-

cyjne, o biurokratyczne bariery, asygnacje, partykularyzm. O tych sprawach mówią nam robotnicy i aktywni w zebraniach. Ta krytyka wpływa przede wszystkim z troski o dalszy rozwój kraju, ze świadomości, że stać nas na więcej.

Obserwujemy również nowe, pozytywne zjawisko: krytycznej oceny przede wszystkim własnej postawy i własnego zakładu, szukania rezerw u siebie.

Woj. kaliskie zajmuje wysoką lokatę w towarowej produkcji rolnej. Mamy wiele gospodarstw uzyskujących wysokie urodzaje, specjalizujących się w hodowlach. Ale jednocześnie spora część rolników uzyskuje znacznie niższą produkcję. Tu tkwią poważne rezerwy.

Wzrosło zaangażowanie wszystkich środowisk i przekonań, że kroczymy szlukiem, że wiele zależy od nas samych, od umiejętności zmiany sposobu myślenia, innego patrzenia na nową jakościową sytuację gospodarczą i społeczną własnego zakładu, gminy, województwa, całego kraju.

Tadeusz Olszewski

— robotnik, członek Egzekutywy KZ w Zakładach Urządzeń Chemicznych i Armatury Przemysłowej „Chemar” w Kleckach

W pracy partyjnej największą wagę przywiązujemy do rozwoju produkcji eksportowej. W ubr. osiągnęliśmy najwyższy w 25-letniej historii zakładu jednoroczny przyrost eksportu, który stanowił już blisko 40 proc. naszej produkcji. Aktywnie, często samodzielnie działając na rynkach zagranicznych, pozyskaliśmy wielu nowych kontrahentów. Obecnie mamy już w pełni kompletnie zamówienia na br. i prawie w 100 proc. na 1979 r. W tym roku eksport wzrośnie w naszym zakładzie o dalszych 30 proc. osiągając prawie połowę wartości produkcji „Chemaru”.

Rozwój eksportu przyspieszył w naszym zakładzie wiele procesów. Odnowy w sferze organizacji i planowania produkcji, gospodarki materiałowej, organizacji sprzedaży. Stał się stimulatorem poprawy dyscypliny produkcyjnej, polepszenia jakości nowych opracowań inżynierskich i procesów wytwarzania. Musielismy przy tym pokonywać wiele trudności, tkwiących

z brakiem części zamiennych, z ograniczonymi możliwościami zakupu surowców i materiałów, z trudnymi warunkami dostaw. Naszą ambicją jest, by inwestorzy krajowi nie czekali na dostawy z „Chemaru”. Szczególną satysfakcję mamy z dostaw dla Huty „Katowice”, przekazywanych wprost na montaż. Jest to sprawa niezwykle ważna, bowiem nieraz nasze urządzenia zbyt długo czekają na „placach budów”. Dlatego postawiliśmy sobie za zadanie w 1978 r. lepsze zbilansowanie możliwości produkcyjnych zakładu i trafniejsze określenie — wspólnie z inwestorami — terminów dostaw.

Jako producenci urządzeń dla inwestycji krajowych i zagranicznych, niecierpliwie czekamy na szybki rozwój polskiego hutnictwa. Chodzi o zwiększenie dostaw wysokiej jakościowych materiałów krajowych oraz o uruchomienie produkcji nowych asortymentów, które musimy obecnie sprowadzać z zagranicy, co często opóźnia cykl produkcyjny i obniża efektywność eksportu.

Adam Mól

— I sekretarz OOP, hutnik w Hucie „Katowice”

Budowa Huty „Katowice” stała się ogólnonarodowym sukcesem — symbolem polsko-radzieckiego braterstwa. Właśnie dziś z upoważnienia budowniczych i hutników kombinatu mogą zameldować II Krajowej Konferencji PZPR, że w rekordowym w skali światowej tempie — 12 miesięcy — zbudowaliśmy i uruchomiliśmy drugi wielki piec. 30 grudnia 1977 r. dokonany został pierwszy spust, a od dnia uruchomienia drugiego pieca Huty „Katowice” dostarczy już ponad 20 tys. ton surowców. Dzięki przyspieszeniu terminu uruchomienia tego obiektu o 3 miesiące, dzięki dobrej pracy wszystkich wydziałów huty będziemy mogli wyprodukować w bieżącym roku 3,5 mln ton surowców, 4 mln ton stali, ponad 3,2 mln ton półwyrobów i 1 850 tys. ton wyrobów gotowych.

Dla gospodarki kraju ma to szczególne znaczenie. Bez produkcji Huty „Katowice” musielibyśmy utrzymać wysoki import stali, obciążając nasz

bilans płatniczy olbrzymimi kwotami dewizowymi. Zwiększona produkcja stali pozwoli na realizację zadań budownictwa mieszkaniowego, przemysłu maszynowego, maszyn rolniczych itp. Bez Huty „Katowice” niemożliwa byłaby także modernizacja naszego hutnictwa, w którym — dzięki doskonałej kadry — jesteśmy w stanie produkować wyroby uszczelnione, o wysokiej jakości.

O sukcesie w budowie huty — przy wielkiej pomocy ZSRR — zadecydowały także czynności, jak koncentracja nowoczesnego sprzętu, zastosowanie doskonałych metod budowlanych i montażowych oraz tempo budowy, które nie miało precedensu w dotychczasowej praktyce polskiego budownictwa przemysłowego. Obecnie czeka nas drugi etap budowy, który stawia niemiennie trudne zadania. Jesteśmy jednak bogatsi o doświadczenia pierwszego etapu i to powinno teraz procentować.

Edmund Hyża

— członek KW w Zielonej Górze, prezes Wojewódzkiego Związku Spółdzielni Rolniczych

W ogólnym, bogatym dorobku naszego kraju, jaki sumujemy na Konferencji, ma również swój udział woj. zielonogórski. Przemysł nasz znacznie przekroczył zadania produkcyjne, wykonując w ubiegłym roku z nadwyżką plan produkcji i usług. Dzięki mobilizacji załóg przedsiębiorstw budowlanych i realizowaniu zadań wielo-rodzinnego budownictwa mieszkaniowego. Przekroczyliśmy planowane wielkość w budownictwie jednorodzinnym. W rolnictwie, mimo trudnych warunków klimatycznych, utrwalone zostały pozytywne tendencje w rozwoju hodowli.

Znaczący udział w dorobku województwa ma spółdzielczość rolnicza „Samopomoc Chłopska”. Rozbudowała ona bazę materiałowo-techniczną, unowocześniła formy działania, poprawiła poziom obsługi rolnictwa i zaopatrzenie ludności w artykuły konsumpcyjne. Na szczególne uznanie zasługuje fakt wzrostu sprzedaży środków do produkcji rolnej, chociaż postęp w tej dziedzinie nadal nie zadowala.

Wprowadziliśmy różne formy bezpośrednich kontaktów z rolnikami, szczególnie z gospodarstwami specjalistycznymi. Rozszerzamy usługi na rzecz gospodarstw rolnych, zwłaszcza transportowe. Bezpośrednio z zagród i pól odbieramy już 44 proc. zbóż, 73 proc. ziemniaków i 38 proc. ogólnego skupu żywności. Staramy się lepiej oddziaływać na rozwój produkcji rolnej i pełniej zaspokajać rosnące potrzeby ludności wiejskiej. Tworzymy nowy model handlu wiejskiego, polegający na organizowaniu w wiejskich ośrodkach centrów handlowo-usługowych, a we wsiach sieci sklepów z artykułami codziennego użytku. Ten model uzyskał aprobatę społeczeństwa wiejskiego.

W referacie na III Plenum KC PZPR Edward Gierlek podkreślił szczególnie ważną i odpowiedzialną rolę kobiet polskich w domu, rodzinie, wychowywaniu młodego pokolenia. Aprobata i czynne poparcie dla programu partii znajdują wyraz we wzroście odpowiedzialności kobiet za tworzenie wśród rodzin klimatu rzetelnej pracy, troski o nasze wspólne dobro. Ścisłe współdziałanie ze szkołami i organizacjami młodzieżowymi i kuratorami społecznymi.

Halina Okoń

— sekretarz ZW Ligi Kobiół w Chelmie

W realizacji uchwały VII Zjazdu partii odpowiedzialne zadania przypadły organizacjom politycznym, społecznym i gospodarczym, pracującym bezpośrednio w środowisku zamieszkania. W woj. chelmskim zadaniem tym została nadana wysoka ranga zarówno w programach działania organizacji partyjnych, kołowych i młodzieżowych, jak i samorządów mieszkaniowych i innych ogniw pracujących na rzecz środowiska. Praca w miejscu zamieszkania przynosi coraz większe efekty. Niemal w tym udział ma wojewódzka organizacja Ligi Kobiół.

W zacieśnianiu więzi między ludźmi w miejscu zamieszkania pozytywną rolę spełniają czyni społeczne, obejmujące porządkowanie i upiększanie osiedli. Średnioroczna wartość czynów społecznych w przeliczeniu na 1 mieszkańca w woj. chelmskim stawia pod tym względem ów region na czołowym miejscu w kraju.

Obok udziału aktywnego w komisjach pro-

filaktyki społecznej przy samorządach mieszkańców, wojewódzka organizacja Ligi Kobiół sporo miejsca poświęca pracy z tymi dziećmi, o które własne rodziny nie dbają należycie. W pracy tej rozwinięto się współdziałanie z organizacjami młodzieżowymi i kuratorami społecznymi.

W referacie na III Plenum KC PZPR Edward Gierlek podkreślił szczególnie ważną i odpowiedzialną rolę kobiet polskich w domu, rodzinie, wychowywaniu młodego pokolenia. Aprobata i czynne poparcie dla programu partii znajdują wyraz we wzroście odpowiedzialności kobiet za tworzenie wśród rodzin klimatu rzetelnej pracy, troski o nasze wspólne dobro. Ścisłe współdziałanie ze szkołami i organizacjami młodzieżowymi i kuratorami społecznymi.

Zdzisław Malicki

— członek Egzekutywy KW w Tarnobrzegu, dyr. Huty „Stalowa Wola”

W latach 1971-77 produkcja naszego kombinatu wzrosła trzy razy. Ugruntowaliśmy naszą pozycję, jako producenta maszyn budowlanych. Razem z innymi zakładami tej branży przyczyniliśmy się do tego, że maszyny budowlane stały się jeszcze jedną polską specjalnością eksportową. Fakt ten napawa całą załogą ogromną satysfakcją. Nie bowiem nie może sprawić większej radości niż uznanie koncepcji ustalonej przed laty za trafną, a wieloletniego wysiłku załogi za cenny i pożyteczny dla gospodarki narodowej.

Intensywny proces inwestycyjny, nasłony szczególnie w latach siedemdziesiątych, uczynił Tarnobrzęski silnym regionem przemysłowym o dużej zdolności wytwórczej. Wraz z rozwojem naszego zakładu rosły kwalifikacje załogi, znajomość rynku zewnętrznego, jego surowych wymagań i regul. W stosunku do roku 1970 nasz eksport wzrósł w tym roku 10-krotnie. Maszyny, które produkujemy kupowane są przez ponad 50

krajów, zarówno przez kraje socjalistyczne, jak i wysoko rozwinięte państwa kapitalistyczne.

Szybki rozwój przemysłu pozostaje jednak u nas w dużej dysproporcji do tempa urbanizacji i rozwoju społecznej infrastruktury. Odczuwamy duże potrzeby w zakresie budownictwa mieszkaniowego. Czynimy duży wysiłek na rzecz rozwiązania tego problemu. Podjęte w województwie przedsięwzięcia, takie jak modernizacja wytwórni prefabrykatów, pozyskanie własnych kruszyw, szeroka pomoc zakładów pracy itd. — przyniosła postęp, ale niezbędny jest szybszy rozwój wykonawstwa oraz prefabrykacji. Chodzi o to, aby na przełomie lat 1980/81 oddawać rocznie 3.200 mieszkań, przy 1.800 obecnie.

Pragnę zameldować Konferencji, że wszystkie zakłady pracy w woj. tarnobrzęskim wykonywały zadania produkcyjne minionego roku, dając dodatkową na rynek produkcję o wartości 240 mln zł.

Aleksander Babczyński

— członek KW w Lublinie, dyr. Lubelskiego Zagłębia Węglowego

Dzisiaj mija 3 lata od historycznej decyzji Biura Politycznego KC PZPR o rozpoczęciu budowy Lubelskiego Zagłębia Węglowego. Ta wielka budowa zrodziła się z mądrej i dalekowzrocznej polityki naszej partii, która uznawała pełne wykorzystanie bogactw naturalnych za jeden z podstawowych elementów strategii rozwoju kraju.

Na drodze do lubelskiego węgla pokonałmy największe trudności. Jesteśmy bogatsi o doświadczenia zdobyte przy budowie pierwszej kopalni.

Ta historyczna budowa stała się dla nas — jej realizatorów, a także dla mieszkańców całej Polski — wielkim wyzwaniem, a także wielką radością. Wzrost produkcji, awansu, dając satysfakcję z osobistego uczestniczenia w przemianach na miarę naszej epoki.

W miarę budownictwa Zagłębia Lubelskiego — tych ze Śląska i Zagłębia Dąbrowskiego i tych z Lubelszczyzny — składam II Krajowej Konferencji PZPR meldunek: W dniach poprzedzających Konferencję górnicy szybko przedsiębiorstwa robót górniczych w Mysłowicach wydrążyli szyb i do otworów karbońskich i dotarli do pierwszego lubelskiego węgla. Powołał „Towarzystwo Edwarda Gierleka” — z głęboką satysfakcją złożymy na Wasze ręce ten skarb ziemi polskiej — pierwszy węgiel z Lubelskiego Zagłębia.

Zgrane kolektywy, dyscyplina, zaangażowanie, wysiłek i ofiarność załóg górniczych sprawiły, że w okresie minionych 3 lat osiągnięto w kopalni pilotażowej-wydobyczej niemałe rezultaty. Dotychczas uzyskaliśmy w szybie I 710 m, w szybie II 630 m, w szybie III 30 m. Rozpoczęliśmy prace przygotowawcze do górnictwa szybów IV. Kopalnia pilotażowa-wydobycza ma osiągnąć pierwsze wydobyte są ślany w 1980 r., a produkcję w wysokości 3,5 mln ton rocznie — w 1984 r. Bogactwami tego terenu będzie wznoszące się gromady mobilizacji wszystkich uczestników procesu inwestycyjnego.

Elżbieta Kowalska

— członek KZ, brygadziśka w Zakładach Przemysłu Odzieżowego „Gryfex” w Gryfowie Śląskim (woj. jeleniogórskie)

Zakłady „Gryfex” specjalizują się w produkcji ubrań i spodni chłopców, których uszyto w ub. r. ok. 2 mln szt. Załoga nasza troszczy się o to, by wyroby te odpowiadały upodobaniom odbiorców. Wymaga to dużej elastyczności w działaniu i dbałości o jakość produkcji. Udało się to nam osiągnąć. Artykuły „Gryfexu” cieszą się też dużym uznaniem w Związku Radzieckim, Francji, w RFN i Szwajcarii. Nie zmniejszając dostaw na rynek krajowy, zwiększyliśmy w ub. r. eksport o ponad połowę.

W rozwijającym w zakładzie współzawodniczeniu pracy szczególnie aktywnie uczestniczy młodzież zszereżona w kołach ZSNP. Jest to metoda powołanego podnoszenia jakości pracy młodych pracowników. Organizacja młodzieżowa podjęła np. inicjatywę wykorzystania resztek tkanin pozostających w toku seryjnej produkcji. Z resztek tych uzyskaliśmy spodnie dziecięce o wartości 600 tys. zł.

Obecnie szczególnie ważne zadanie — to konieczność modernizacji zakładu, w którym pracuje wiele przestarzałych już maszyn.

Spśród zadań traktowanych jako pierwszoplanowe, szczególnie bliski jest młodym program mieszkaniowy. W jego realizacji aktywnie uczestniczą pracownicy naszych przedsiębiorstw przemysłowych, którzy zatrudniani są przy wykonywaniu robót wykończeniowych w budynkach mieszkaniowych. Dzięki takim działaniom w woj. jeleniogórskim ubiegłoroczny plan budownictwa mieszkaniowego przekroczono o 10 proc.

Obecnie szczególnie ważne zadanie — to konieczność modernizacji zakładu, w którym pracuje wiele przestarzałych już maszyn.

Zbigniew Gertych

— członek Egzekutywy KW w Skierniewicach, dyr. Instytutu Warzywnictwa

Podjęty realizowany marnowicie społeczno-gospodarczy, zapewniający dalszy dynamiczny rozwój Polski, zmierzający w pierwszym rzędzie do coraz lepszego pokrycia potrzeb naszego społeczeństwa — w czym rolnictwo i całej gospodarce żywnościowej przypada główna rola. Chciałbym podkreślić stabilność naszej polityki rolnej wobec gospodarki chłopskiej, czego kolejnym potwierdzeniem jest wejście w życie ustawy o emeryturach i rentach dla rolników. Stabilność tej polityki przyniesie w końcowym efekcie stały wzrost produkcji rolnej.

Nowoczesna nauka i praktyka są w stanie zapewnić wzrost produkcji rolnej przy zachowaniu przystość i potrzeby żywnościowe społeczeństwa. Potwierdza to m. in. rezultaty prac naukowych oraz efekty uzyskiwane przez gospodarstwa specjalistyczne w woj. skierniewickim. W ub. roku powstało ich ponad 1.800. Użytkują one 6-krotnie wyższą produkcję mięsa i 4-krotnie —

mięsa niż gospodarstwa tradycyjnie prowadzone.

Kierunki dalszej intensyfikacji rolnej wynikają też z opracowanych przez naukę nowych odmian roślin i nowych technologii produkcji. Trudność ostatnich lat w naszym rolnictwie są również możliwe do przezwyciężenia dzięki ogromnemu wysiłkowi wszystkich działów gospodarki narodowej — w dziedzinie dostaw przemysłowych środków produkcji. Rozumie to całe rolnictwo. Rozumie to także, że potrzeby w tym zakresie są nadal większe niż obecnie możliwości ich zaspokojenia. W tej sytuacji optymalne wykorzystanie tych środków.

We wszystkich przedsięwzięciach, zmierzających do podniesienia efektywności gospodarowania, rolnicy mogą — tak jak dotychczas — liczyć na wydane wsparcie nauki. Jej udział w rozwijaniu narodu jest bezsporny i będzie systematycznie wzrastał.

Czesław Roszak

— członek KW we Włocławku, rolnik ze wsi Bieganowo, gm. Radziejów

My, rolnicy zdajemy sobie sprawę, że to współczesna gospodarka rolna nie może dalej dynamicznie rozwijać się w ramach dawnego, tradycyjnego modelu gospodarstwa wielokierunkowego, w którym trzeba ponieść zbyt wielkie nakłady na mechanizację i robociznę, nie osiągając odpowiednio wysokich rezultatów produkcyjnych.

Nakłady w gospodarstwach specjalistycznych swracają uwagę rolników na głębokie zmiany w gospodarstwie. W tym samym kierunku zmierzają do szybkiej poprawy zaopatrzenia rynku w artykuły żywnościowe.

Proponujemy też rozwinięcie możliwości ułatwień gospodarczych w nabywaniu składników w towarzyszącym sprzętem rolniczym. Uwzględnienie tych postulatów pozwoli rolnikom specjalistom na dalsze podnoszenie produkcji towarowej. Tym samym przyczynimy się do szybkiej poprawy zaopatrzenia rynku w artykuły żywnościowe.

Obowiązujące kryteria liczenia gospodarstw do specjalistycznych powinny być uzależnione od jakości gleb. Obecnie rolnicy na glebach słabszych mają znacznie trudniejsze zadania osiągnięcia potrzebnych do specjalizacji wskaźników.

W produkcji rolnej istnieją duże rezerwy. Będziemy je wykorzystywać dla osiągnięcia coraz wyższej produkcji.

W produkcji rolnej istnieją duże rezerwy. Będziemy je wykorzystywać dla osiągnięcia coraz wyższej produkcji.

Tadeusz Koryga

— członek Egzekutywy KM-G w Bieczu, I sekretarz POP, brygadziśka w Przedsiębiorstwie Poszukiwań Nafty i Gazu w Jasle (woj. krakowskie)

Zgodnie z decyzjami KC, w każdym zakładzie pracy, w każdej gminie i wsi dokonano ostatnio w naszym województwie wszechstronnej analizy możliwości podniesienia jakości pracy i gospodarowania, zwiększenia produkcji na rynek i eksport. Pozwoliło to wykryć wiele rezerw i przystąpić do ich uruchamiania. Pełne wykorzystanie tych możliwości wymaga jednak dalszej pomocy ze strony poszczególnych województw i resortów.

W minionych 2 latach znaczny postęp dokonał się w krosiennictwie rolniczym. Jako zasadniczy kierunek przyjęliśmy zasadę pełnego wykorzystania zasobów paszowych oraz ułokowania produkcji na rozwój hodowli bydła mlecznego, opasowego i owiec, na ten

cel przeznaczono znaczne nakłady, dzięki czemu wybudowano w województwie w ostatnich 3 latach ponad 40 tys. stanowisk inwentarskich oraz założono wiele gospodarstw specjalistycznych i specjalizacyjnych. Dokonane zmiany pozwoliły na przekroczenie planu skupu zbóż o 33 proc., ziemniaków o 15 proc., żywności o 5 proc. i mleka o 21 proc.

Powołanie Komitetów Gminnych PZPR przyczyniło się do umocnienia i wzrostu samodzielności instancji partyjnych, stopnia podstawowego. Będą one w stanie skutecznie uporać się ze zjawiskami niegospodarności, naruszenia dyscypliny pracy i plac, złego zarządzania, nieodpowiedzialności roli rachunku ekonomicznego.

Florian Siwicki

— członek KC, wicemin. MON, szef Sztabu Generalnego WP

Z wielką uwagą wysłuchaliśmy referatu przywódcy naszej partii i narodu Edwarda Gierleka. Podkreślony tam dorobek ostatnich lat mógł być osiągnięty tylko w warunkach pokoju. Kraje wspólnoty socjalistycznej, przede wszystkim Związek Radziecki i w odpowiedniej skali również Polska uczynili jakże wiele dla konstruktywnej współpracy międzynarodowej, dla pokoju. Antyodprężeńi we sty imperializmu intensyfikują zbrojenia. Dlatego też zdolność i gotowość obronna, proporcjonalna do konkretnych poczyną militarnych NATO, jest z naszej strony, ze strony państw Układu Warszawskiego, stałem wyższej, swoiste wymuszonej konieczności.

My, żołnierze Ludowego Wojska Polskiego, rozumiemy to jako obowiązek coraz lepszej służby i pracy. Staramy się go spełniać aktywnym działaniem na rzecz dalszego umocnienia sił obronnych kraju.

Wyrażona w Uchwale Biura Politycznego wysoka ocena sił zbrojnych PRL zobowiązuje nas do dalszych wzmożonych wysiłków.

Zadania w dziedzinie obronności państwa oraz jakościowego doskonalenia sił zbrojnych PRL, nakreślone Uchwałą VII Zjazdu PZPR realizowane są z należytą wielkimi sprawnością i odpowiedzialnością.

Zdzisław Luciński

— zastępca członka KC, I sekretarz KW w Ciechanowie

Od pierwszych dni powstania woj. ciechanowskiego, u kierunkowaliśmy inspirować i kontrolować działalność KW i całej wojewódzkiej organizacji partyjnej na ciągłe rozwijanie aktywności mieszkańców woj. ciechanowskiego — w dziedzinie dostaw przemysłowych środków produkcji. Rozumie to całe rolnictwo. Rozumie to także, że potrzeby w tym zakresie są nadal większe niż obecnie możliwości ich zaspokojenia. W tej sytuacji optymalne wykorzystanie tych środków.

W naszym województwie i gminach, ale np. w sprawie rytmu i terminowości dostaw więcej uwagi powinny poświęcić zainteresowane resorty i inne jednostki.

W naszym województwie i gminach, ale np. w sprawie rytmu i terminowości dostaw więcej uwagi powinny poświęcić zainteresowane resorty i inne jednostki.

„SPOŁEM” WOJEWÓDZKA SPÓŁDZIELNIA SPOŻYWCÓW ODDZIAŁ W ŁOMŻY OGŁASZA DRUGI PRZETARG NIEOGRANICZONY NA SPRZEDAŻ WÓZKA transportowego marki „Multicar” 22 typ M/K, nr rej. 1845 AS, rok produkcji 1972 i motocykla marki „Tula” typ 200, nr rej. AC 5458, rok produkcji 1972.

Cena wywoławcza „Multicara” 11.872 zł
Cena wywoławcza „Tuli” 1.842 zł

Przetarg odbędzie się w dniu 9 lutego 1978 roku o godz. 10 w biurze „Społem” WSS w Łomży, ul. Bernatowicza 7.

Pojazdy można oglądać w godz. od 7 do 15.

Przystępujący do przetargu winni wpłacić wadium w wysokości 10 proc. ceny wywoławczej najpóźniej w przeddzień przetargu do kasy tut. Spółdzielni lub na konto w NBP Łomża nr 45001-6451.

Zastrzega się prawo unieważnienia przetargu bez podania przyczyn.

K 4830-1

OGŁOSZENIA DROBNE

POTRZEBNE dwie pomoce — do domu oraz sklepowa. Warszawa 8-02, ul. Twardowska 4, Szymkowiak Irena. K 4707-1

PRZYJMĘ pracownika i ucznia do zakładu ślusarskiego. Białystok, ul. Ciołkowskiego 11/5, Galski. K 4707-1

HISTORIA sztuki, pracownik Biura Wystaw Artystycznych w Białymstoku poszukuje niepełnoetatowego pomocnika. Wymagane: BWA Białystok, ul. Mickiewicza 2, tel. 303-53 w godz. 8-15. K 76-1

MODELE malarstwa (osobowość, społeczeństwo, mieszkaniec) poszukuje kawałki na 1 rok. Białystok, tel. 233-07. K 76-1

PRZYJMĘ na mieszkanie ucznia. Wesoła 16, m. 7. Białystok, tel. 303-53. K 76-1

ODSTĄPIĘ cztery pokoje na biuro. Białystok, ul. Bałucka 7. K 76-1

PRZYJMĘ na mieszkanie ucznia. Białystok, ul. Stajowa 8 „a” m. 90. K 76-1

MŁDZENSTWO z dzieckiem (człowiek, społeczeństwo, mieszkaniec) poszukuje mieszkania. Możliwość opłaty z góry. Białystok, tel. 303-53. K 76-1

ODSTĄPIĘ pokój samotnym. Białystok, ul. Zająca 30. K 76-1

PRZYJMĘ na mieszkanie ucznia. Białystok, Pogodna 51. K 76-1

PRZYJMĘ na mieszkanie ucznia. Białystok, ul. Bałucka 7. K 76-1

KUPIĘ mieszkanie w Białymstoku. Oferty: Biuro ogłoszeń nr 72. K 76-1

KUPIĘ mieszkanie w Białymstoku. Oferty: Biuro ogłoszeń nr 72. K 76-1

M-3 w Lublinie — zamienie na podobne w Białymstoku. Florentyna Dębska, Białystok, ul. Skłodowskiej 3 m. 15. K 76-1

AUGUSTOWA — dwa pokoje, kuchnia, łazienka — zamienie na podobne w Białymstoku. Władysław Marchewski, 17/32, Aleksieja. K 76-1

SPRZEDAM „Syrena” 108, rok produkcji 1970, stan bardzo dobry. Władysław Łapina, Łomża, ul. Armii Czerwonej 11/33, tel. 32-32. K 76-1

„SYRENA” 108 L (rok produkcji 1970) — sprzedam. Władysław Łapina, Łomża, ul. Armii Czerwonej 11/33, tel. 32-32. K 76-1

„SKODY” 1000 MB — sprzedam. Białystok, ul. Gdańska 10/2 (po godz. 16). K 76-1

SAMOCHOŁD „Moskwicz” 407, stan dobry — sprzedam. Stanisław Kuniwicki, Sucha Rzeźnia, woj. suwalskie. K 76-1

„WARSZAWA” starego typu — kupię. Ławy, ul. Słńska 6. K 76-1

SPÓŁDZIELNIA KÓLEK ROLNICZYCH w ŁOMŻY z/s w PODGÓRZU ogłasza DRUGI PRZETARG NIEOGRANICZONY na sprzedaż samochodu „Warszawa” Combi, nr rej. 1931 AS, nr silnika 090599, nr podwozia 215480.

Cena wywoławcza 16.000 zł.

Przetarg odbędzie się w dniu 26 stycznia 1978 roku o godz. 10 w Punkcie Usługowym Podgórze k/Łomży. Wadium w wysokości 10 proc. ceny wywoławczej należy wpłacić do kasy spółdzielni lub na konto nr 845005-5500 BGZ Łomża najpóźniej w przeddzień przetargu.

Zastrzega się prawo unieważnienia przetargu bez podania przyczyn.

K 77-1

WZSR ZIB BIAŁYSTOK ODDZIAŁ BUDOWLANO-MONTAŻOWY w DĄBROWIE BIAŁOSTOCKIEJ ogłasza PRZETARG NIEOGRANICZONY na sprzedaż samochodu marki „Muscel” M-461, nr silnika 113358, nr podwozia 59882, rok produkcji 1973.

Cena wywoławcza 50.000 zł.

I przetarg odbędzie się w biurze zakładu 26 stycznia 1978 roku o godz. 11 przy ul. 1000-lecia 34.

W przetargu mogą brać udział jednostki gospodarki uspołecznionej i osoby fizyczne.

Samochód oglądać można codziennie z wyjątkiem niedziel na placu zakładu.

Przystępujący do przetargu winni wpłacić wadium w wysokości 10 proc. ceny wywoławczej na konto zakładu Nr 5135-1267 NBP Sokoła najpóźniej na 1 dzień przed przetargiem.

W razie niedojścia I przetargu — II przetarg odbędzie się w dniu 30 stycznia br. o godz. 11 z ominięciem ceny w/g obowiązujących przepisów.

Zastrzega się prawo dowolnego wyboru nabywcy lub unieważnienia przetargu bez podania przyczyn.

K 92-1

WOJEWÓDZKA KOLUMNA TRANSPORTU SANITARNEGO w ŁOMŻY ogłasza PRZETARG NIEOGRANICZONY na sprzedaż samochodu sanitarnego marki „Nysa” 521, nr podwozia 118942.

Cena wywoławcza 61.250 zł.

Przetarg odbędzie się w dniu 30 stycznia br. o godz. 11 z ominięciem ceny w/g obowiązujących przepisów.

Zastrzega się prawo dowolnego wyboru nabywcy lub unieważnienia przetargu bez podania przyczyn.

K 92-1

WOJEWÓDZKA KOLUMNA TRANSPORTU SANITARNEGO w ŁOMŻY ogłasza PRZETARG NIEOGRANICZONY na sprzedaż samochodu sanitarnego marki „Nysa” 521, nr podwozia 118942.

Cena wywoławcza 61.250 zł.

Przetarg odbędzie się w dniu 30 stycznia br. o godz. 11 z ominięciem ceny w/g obowiązujących przepisów.

Zastrzega się prawo dowolnego wyboru nabywcy lub unieważnienia przetargu bez podania przyczyn.

K 92-1

WOJEWÓDZKA KOLUMNA TRANSPORTU SANITARNEGO w ŁOMŻY ogłasza PRZETARG NIEOGRANICZONY na sprzedaż samochodu sanitarnego marki „Nysa” 521, nr podwozia 118942.

Cena wywoławcza 61.250 zł.

Przetarg odbędzie się w dniu 30 stycznia br. o godz. 11 z ominięciem ceny w/g obowiązujących przepisów.

Zastrzega się prawo dowolnego wyboru nabywcy lub unieważnienia przetargu bez podania przyczyn.

K 92-1

AKADEMIA MEDYCZNA BIAŁYSTOK ogłasza PIERWSZY PRZETARG NIEOGRANICZONY na sprzedaż samochodu dostawczego marki „Żuk” AO3, rok produkcji 1969, nr silnika 252408, nr podwozia 83405.

Cena wywoławcza 42.500 zł.

Przetarg odbędzie się w dniu 8 lutego 1978 roku o godz. 10 w garażu Akademii Medycznej przy ulicy M. Skłodowskiej-Curie nr 24.

Samochód można oglądać w każdy dzień roboczy od 10—12 w garażu AMB (teren Państwowego Szpitala Klinicznego).

Przystępujący do przetargu obowiązują jest do wpłaty wadium w wysokości 10 proc. ceny wywoławczej w kasie Akademii Medycznej najpóźniej w przeddzień przetargu.

Zastrzega się prawo unieważnienia przetargu bez podania przyczyn.

K 97-1

Zakład Energetyczny Rejon Białystok przesprawa odbiorców energii elektrycznej za przerywy, które wystąpiły:

— w dniach 15-16.1.78 r. w Białymstoku przy ul. Łokajewej i Łokajewej — dnia 15.1.78 r. w godz. 7-15 w Białymstoku przy ul. Łokajewej i Łokajewej — dnia 16.1.78 r. w godz. 7-15 w miejscowościach: Bohdan I, II, III, IV, kol. Gnia, Gnia I, II, kol. Krynica, Oborniki, Szczęśli, Kultkowska, kol. Szczęśli I, II, Kosińskie, kol. Kosińskie, Borsukowska, kol. Pogorzała I, II, Pogorzała Kółko Rolnicze, Charszany I, II, III, IV, Zajączki I, II, III, IV, Grabowska, Grabowska Dom Kultury, kol. Sobolewo I, III, Zielona Oś, Harecki; — w dniach 16-17.1.78 r. w godz. 7-15 w Białymstoku w dzielnicach: Starelec przed torami.

Przerwy spowodowane będą remontem urządzeń energetycznych.

K 94-1

SPRZEDAM „Warszawa” 324 i 324-01, „Polska” 324, Suwałki, Ogrodowa 14. K 94-1

WOJEWÓDZKA Spółdzielnia Inwalidów „Odnova” Zakład Elektryczny, ul. 20-lecia Państwa 3 m. 4, tel. 217-44 świadczy usługi dla ludności w zakresie naprawy wszelkiego rodzaju sprzętu gospodarstwa domowego, instalacji elektrycznych, urządzeń audio-wideo, aparatów fotograficznych, aparatów radiolubowniczych, 1 anten samochodowych, urządzeń zabezpieczających przed kradzieżą, doświetlania kluczyków, udzielania gwarancji, przyjmuje zlecenia telefonicznie.

K 94-1

SPRZEDAM „Warszawa” 324 i 324-01, „Polska” 324, Suwałki, Ogrodowa 14. K 94-1

WOJEWÓDZKA Spółdzielnia Inwalidów „Odnova” Zakład Elektryczny, ul. 20-lecia Państwa 3 m. 4, tel. 217-44 świadczy usługi dla ludności w zakresie naprawy wszelkiego rodzaju sprzętu gospodarstwa domowego, instalacji elektrycznych, urządzeń audio-wideo, aparatów fotograficznych, aparatów radiolubowniczych, 1 anten samochodowych, urządzeń zabezpieczających przed kradzieżą, doświetlania kluczyków, udzielania gwarancji, przyjmuje zlecenia telefonicznie.

K 94-1

W NOWYM ROKU
nowe nadzieje, plany, zamierzenia!
A w podwójnych zakładach
DUŻEGO LOTKA
15 stycznia 1978 r.
dodatkowo do wygrania
15 samochodów!
k 91-1

WOJEWÓDZKA SPÓŁDZIELNIA BUDOWNICTWA WIEJSKIEGO
w BIAŁYMSTOKU
oferuje

inwestorom indywidualnym i uspołecznionym woj. białostockiego zmontowanie w 1978 roku budynków nieogrzewanych z żelbetowych elementów prefabrykowanych typu B.O.Z.

Wymiary budynków:
— szer. wielokrotność 6,00 m, dł. wielokrotność 3,00 m, wysokość 3,00—6,00 m.

Z produkowanych przez nas elementów można montować:
— stodoły, wiaty, magazyny, garaże na kombajny, garaże na ciągniki i inne obiekty budowlane.

Orientacyjna cena 1 m kwadr. budynku wynosi 1600—2500 zł według poziomu cen 1977 r.

Szczegółowych informacji udziela Dział Produkcji WSBW w Białymstoku, ul. Borsucza 2, tel. 246-76.
K 65-1

PRZEDSIĘBIORSTWO SPEDYCJI KRAJOWEJ ODDZIAŁ TERENOWY w BIAŁYMSTOKU, ul. Zwycięstwa 1/2 ogłasza PRZETARG NIEOGRANICZONY na sprzedaż samochodów:

1. „Warszawa” typ 223, nr podwozia 237301, silnik typ M-20 nr 347098, rok produkcji 1972, cena wywoławcza 30.000 zł.
2. „Żuk” typ AO3, nr podwozia 101521, silnik typ S-21 nr 144959, rok produkcji 1970, cena wywoławcza 42.500 zł.
3. „Żuk” typ AO3, nr podwozia 101555, silnik typ M-20 nr 256142, rok produkcji 1970, cena wywoławcza 42.500 zł.

W/w samochody można oglądać w dni powszednie od godz. 10—13 na placu OT/PSK.

Pierwszy przetarg odbędzie się w dniu 25 stycznia 1978 roku o godz. 10 w lokalu przedsiębiorstwa.

W wypadku niesprzedania pojazdów w przetargu pierwszym — ogłasza się przetarg drugi z ceną pomniejszoną o 50 proc. dla w/w pojazdów.

Przetarg drugi odbędzie się w dniu 25 stycznia 1978 roku o godz. 12.

Wadium w wysokości 10 proc. ceny wywoławczej należy wpłacić w kasie przedsiębiorstwa w godz. od 8—12 najpóźniej w przeddzień przetargu lub na konto nr 5018-39 w NBP I O/M Białystok.

Wadium z pierwszego przetargu zachowuje ważność na drugi przetarg.

Przedsiębiorstwo zastrzega sobie prawo unieważnienia przetargu bez podania przyczyn.

K 47-1

MIEJSKIE PRZEDSIĘBIORSTWO KOMUNIKACYJNE w BIAŁYMSTOKU
organizuje
kurs 4-miesięczny na
KIEROWCÓW AUTOBUSOWYCH
o skróconym systemie szkolenia.

Kandydaci na w/w kurs winni odpowiadać następującym wymaganiom:

- wiek 22 lata do 35,
- wykształcenie minimum podstawowe (udokumentowane świadectwem),
- uregulowany stosunek do służby wojskowej,
- pozytywna opinia z poprzednich zakładów pracy,
- zameldowanie na terenie m. Białegostoku,
- odpowiedni stan zdrowia do zawodu kierowcy autobusowego.

Podczas kursu kursanci otrzymują wynagrodzenie. Szczegółowych informacji udziela:

SEKCJA SPRAW OSOBOWYCH MPK BIAŁYSTOK, ul. Składowa 11, pokój 308 (dojazd „8”, „6” lub „15” do końca).
K 80-0

KOLEGIUM 4/6 WYKROCHEN przy NACZELNIKU MIASTA i GMINY w JEDWABNEM orzeczeniem nr rej. A/90/71 z dnia 10.XII.1977 roku na podstawie art. 51 § 1 KW UKARAO O. Naręcza Sieradzińskiego, z/sa Stanisława, ul. 10.IX.1928 roku, sam. Jedwabne, ul. Przystańska 3 KARA GRZYWNY W WYSOKOŚCI 4.000 zł oraz orzeczenie podać do publicznej wiadomości w „Gazecie Współczesnej” na koszt ukarzanego za to, że w dniu 11 listopada 1977 r. o godz. 10.40 w Białymstoku przy ul. Nowosielskiej będąc w stanie nietrzeźwości obciążał się w obecności nieletnich oraz przechodził drogę dla pieszych, co spowodowało zagrożenie życia i zdrowia publicznych.

K 80-1

PRZEDSIĘBIORSTWO BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO „BUDOSTAL-4”
GENERALNY WYKONAWCA BUDOWY HUTY „KATOWICE”
ZATRUDNI NATYCHMIAST:

- inżynierów i techników budowy na stanowiska kierowników budów i mistrzów budowlanych oraz
- specjalistów d.s. kosztorysowania i normowania pracy
- pracowników fizycznych w zawodach: befoniarzy, blacharzy, cieśli, dekarzy, stolarzy, malarzy, zbrojarzy, operatorów sprzętu średniego i ciężkiego, kierowców z I i II kategorią prawa jazdy, mechaników, blacharzy i elektryków samochodowych, spawaczy elektryczno-gazowych, monterów konstrukcyjnych i wodno-kanalizacyjnych, ślusarzy remontowych maszyn budowlanych, elektryków z uprawnieniami bez ograniczeń, robotników niewykwalifikowanych — o r a z
- absolwentów zasadniczych szkół zawodowych na wstępny staż pracy.

Zapewnia się:

- wynagrodzenie w/g Układu Zbiorowego Pracy w Budownictwie oraz inne świadczenia socjalno-bytowe
- bezpłatne zakwaterowanie w hotelach robotniczych lub kwaterach prywatnych
- możliwość zdobycia zawodu i podniesienia kwalifikacji

Do podjęcia pracy należy zgłosić się:

- z dowodem osobistym
- książeczką wojskową i ubezpieczeniową
- ostatnim świadectwem pracy.

Zgłoszenia przyjmuje i szczegółowych informacji udziela:

■ Dział Zatrudnienia i Płac — Centralny Punkt Przyjęć PBP „Budostal-4” w Dąbrowie Górniczej, ul. Tworzeń 101 — w godzinach 7—18.

Dojazd pociągami do dworca PKP w Dąbrowie Górniczej a następnie autobusem WPK nr 18, 27, 55 lub tramwajem nr 21 do przystanku obok Gł. Placu Budowy.
K 11-0

AUTOMOBILKLUB PODLASKI w BIAŁYMSTOKU ogłasza PRZETARG NIEOGRANICZONY na sprzedaż samochodu:
— „Dacia” 1300, nr rej. 4081-AM, nr silnika 044139, nr podwozia 3731153.

Cena wywoławcza 51.000 zł.

Do przetargu mogą przystąpić przedsiębiorstwa państwowe, instytucje spółdzielcze oraz osoby prywatne.

Przystępujący do przetargu winni wpłacić wadium w wysokości 10 proc. ceny wywoławczej do kasy A. P. lub na konto nr 5021-3580-132 w NBP II O/M Białystok najpóźniej w przeddzień przetargu.

Przetarg odbędzie się w dniu 24 stycznia 1978 roku o godz. 10 w siedzibie A. P. ul. Lenina 19.

Pojazd można oglądać codziennie przy ul. Lenina 19 w godz. 8—15.

Zastrzega się prawo unieważnienia przetargu bez podania przyczyn.

K 64-1

MINISTERSTWO GÓRNICWA
ZARZĄD SZKOLENIA ZAWODOWEGO
ogłasza w Białymstoku
DO ZASADNICZYCH SZKÓŁ GÓRNICZYCH
KOPALNIE WĘGLA KAMIENNEGO

na semestr wiosenny rozpoczynający naukę od miesiąca lutego.

Kandydatów w zawodach:

- 1. górnik techniczny eksploatacji złóż,
- 2. mechanik maszyn i urządzeń górnictwa podziemnego,
- 3. mechanik maszyn i urządzeń przerobowych,
- 4. monter układów elektronicznych i automatyzacji przemysłowej,
- 5. monter teletechnicznych urządzeń w górnictwie oraz elektromonter górnictwa podziemnego.

Warunki przyjęcia:

1. Nie przekroczone 18 rok życia,
2. Ukończenie szkoły podstawowej,
3. Zaświadczenie lekarskie o stanie zdrowia.

Podanie o przyjęcie podpisane przez kandydata oraz jego rodziców lub opiekunów należy składać do dyrekcji zasadniczych szkół górniczych załączając:

- życiorys, dokumenty urodzenia, ostatnie świadectwo szkolne,
- umowę zawartą z zakładem pracy na pośrednictwem dyrekcji szkół górniczych.

Uczniowie samistopowijają mając zapewnione miejsce w Internatach szkolnych.

Absolwentom zasadniczych szkół górniczych zapewnia się w kopalniach odpowiednie stanowiska pracy zgodnie z uzyskanymi kwalifikacjami.

Wybrani do dalszej nauki w technikum górniczym.

Szczegółowych informacji dotyczących warunków przyjęcia udziela:

1. Zasadnicza Szkoła Górnicza KWK „Jaworzno” 41-400 Jaworzno, ul. Północna 1
2. Zespół Szkół Zawodowych nr 1 41-300 Sosnowiec, ul. Złota 1
3. Zespół Szkół Zawodowych nr 1 41-400 Chorzów Batory, ul. Sportowa 25
4. Zasadnicza Szkoła Górnicza KWK „Powstańców Śląskich” 41-424 Bytom, ul. Będzińska, ul. Bytomska 1
5. Zasadnicza Szkoła Górnicza KWK „Furrowski” 41-403 Zabrze — Biskupia, ul. Zamkowa 3
6. Zasadnicza Szkoła Górnicza KWK „1. Maja” 41-428 Wodzisław Śląski, ul. Karłowicza 1
7. Zasadnicza Szkoła Górnicza KWK „Thores” 41-302 Walbrzych, ul. Frydland 1
8. Zasadnicza Szkoła Górnicza Kopalni Lubelskiego Zagłębia Węgelnego 41-118 Ostrow Lubelski, ul. Armii Czerwonej 1.

K 80-0

Obywatel ROMUALD KATORSKI s. Józefa, zamieszkały w Białymstoku, Sosna do Jezewa 108 m. 17 orzeczeniem Kolegium 4/6 Wykrochen przy Prezydencie Miasta Białegostoku z dnia 17 grudnia 1977 r. ukazał karę grzywny w wysokości 3.000 zł z samą w razie niedziałalności na 60 dni aresztu za to, że w dniu 11 listopada 1977 r. o godz. 10.40 w Białymstoku przy ul. Nowosielskiej będąc w stanie nietrzeźwości obciążał się w obecności nieletnich oraz przechodził drogę dla pieszych, co spowodowało zagrożenie życia i zdrowia publicznych.

K 80-1

Wyrazy głębokiego współzucia
kol. LUCJAN GODLEWSKIEJ
z powodu zgonu

O j c a
składają:
Zarząd Spółdzielni, Rada Zakładowa, POP oraz współpracownicy Zakładowych Zakładów Spożywczych Spółdzielni Pracy w Łomży.
K 76-1

Wyrazy głębokiego współzucia
mgr inż. LUDWIKOWI RĄTYSKIEMU
z powodu śmierci

O j c a
składają:
Koleżanki i koledzy z Zakładu Inżynierii Materiałowej Politechniki Białostockiej.
K 76-1

Wyrazy głębokiego współzucia
kol. ANNIE STAWIŃSKIEJ
z powodu śmierci

M a t k i
składają:
Pracownicy RO WZIR, ZSW i ZUP w Goldapi.
K 76-1

Wyrazy szczerzego współzucia
ob. JAROSŁAWOWI ZAKRZEWSKIEMU
z powodu zgonu

M a t k i
składają:
Dyrekcja, Rada Zakładowa oraz pracownicy BKB ZBM.
K 76-1

Wyrazy głębokiego współzucia
inż. JERZEMU NIKOŁAJEWOWI
z powodu zgonu

M a t k i
składają:
Dyrekcja, Rada Zakładowa oraz współpracownicy Fabryki Wyrobów Rurkowych „Bura” w Białymstoku.
K 76-1

Wyrazy głębokiego współzucia
ob. ZDZISŁAWOWI MICHALAKOWI
z powodu zgonu

M a t k i
składają:
Dyrekcja, OOP, Rada Zakładowa i pracownicy ODRMOW w Białymstoku.
K 76-1

